

#1

ĽUBEĽSKÉ NOVINY

MAGAZÍN PRE OBYVATEĽOV,
RODÁKOV A PRIATEĽOV OBCE ĽUBEĽA
1/2024
1. POLROK 2024

Čo stojí za historickým úspechom Ľubeľského futbalu? Paradoxne, na začiatku sezóny to bola „studená sprcha“ v Hybiach. Základom je výborná partia chlapcov.

Vždy aktuálne
správy
z diania obce

Milí spoluobčania, čitatelia Ľubelských novín,

už tradične sa Vám v prvom polroku prihovám prostredníctvom Ľubelských novín, aby som Vám priblížil dianie v našej Ľubeli a aj čo-to prezradil, čo plánujeme z hľadiska rozvoja obce. Nemôžem prezradiť všetko, lebo možno sa niečo nepodariť a nechceme, ako sa hovorí, uraziť šťastie. Ale pripravených a aj podaných projektov máme mnoho.

Sme na prahu letných mesiacov, času dovolení. Ale my v týchto mesiacoch začneme s výstavbou tenisových kurtov v športovom areáli a na jeseň zrealizujeme vybudovanie detského ihriska s workoutovými prvkami v parku za budovou zdravotného strediska. Priorita letných mesiacov je ale jasná. Čaká nás práca na projekte „Odkanalizovanie obcí Ľubľa a Liptovské Kľačany“, pretože termín na podanie žiadosti o finančné prostriedky sa blíži. Viem, že si mnohí teraz myslíte, že „a zasa kanalizácia... a kdeže to bude... už x rokov o tom len rozprávaš...“, ale po tom, ako sa nám podarilo vyriešiť stavebné povolenie, tak sme už len pár krokov od samotnej realizácie. A aj o tom, aké to je zložité a náročné dostať nakreslený projekt do samotnej realizácie, som hovoril na tlačovej konferencii za účasti pána ministra Richarda Rašiho z Ministerstva investícií, regionálneho rozvoja a informatizácie SR, jeho štátneho tajomníka Michala Kaliňáka a poslanca NR SR Jána Blcháča.

samotnú žiadosť o finančné prostriedky na prvú časť. Bude sa jednať o vybudovanie čistiare odpadových vôd a časti kanalizačnej siete. Pokiaľ budeme úspešní a žiadosť nám bude schválená, hneď Vás budem informovať a tiež sa osobne stretneme – vedenie obce s dotknutými občanmi, na uliciach ktorých by sa začala 1. etapa a ktorých sa bude bytostne dotýkať. Pokiaľ by všetko vyšlo ako plánujeme, začatie samotných prác je reálne na jeseň budúceho roka, čiže v roku 2025.

A čo je ďalšia vec, čo nás bude čakať potom, keď sa obec odkanalizuje? Naše cesty. Mnohé sú už v nevyhovujúcom až katastrofálnom stave, ktoré len každoročne opravujeme vysprávkami. Ale inak zdravý rozum nepustí. Nebudeme klásť nové asfaltové koberce, keď čochvíľa budeme rozkopávať našu obec. Preto vás chcem ešte poprosiť o trpezlivosť a dôveru. Vydržme ešte, naozaj robíme všetko preto, aby sme čím skôr začali samotnú realizáciu vybudovania kanalizácie. Po vybudovaní kanalizácie bude komplexná oprava našich ciest na prvom mieste, bude top prioritou. Máme už vypracovaný pasport miestnych komunikácií, čiže kompletné zmapovanie ich stavu. Nastavíme plán ich obnovy tak, aby sme v priebehu pár rokov mali obnovené cesty, samozrejme s dôrazom na finančné možnosti.

Viem, že sú to odvážne plány, ale sú reálne a sú splniteľné. A my spoločne s poslancami obecného zastupiteľstva sa toho nebojíme a ideme sa s tým popasovať. Lebo to určite bude mať obrovský prínos pre našu Ľubľu. Tak si držíme palce, podporujme sa navzájom a krok po krôčiku verím, že sa dopracujeme k reálnym výsledkom nášho spoločného snaženia. Veď ani ja, ani vedenie obce to nerobíme pre seba, ale pre nás všetkých, pre nás srdcom Ľubelčanov!

Váš Ing. Erik Gemzický, PhD., MBA
starosta obce

A tak teraz máme pred sebou dôležitú úlohu – získať na projekt financie. Aby sme to dosiahli, okrem iného musíme mať excelentne vypracovanú žiadosť, a tak musíme teraz rozdeliť celý projekt na niekoľko realizačných častí, etáp a podať

Z pohľadu nášho kraja

Doprava a školstvo boli hlavnými témami nás poslancov – zástupcov za okres Liptovský Mikuláš na ostatných zasadnutiach zastupiteľstva Žilinského samosprávneho kraja (ŽSK).

Neustále zápasenie o existenciu Strednej odbornej školy polytechnickej v našom okrese, presviedčanie argumentmi, že ju nemôžeme zrušiť, malo svoj význam a škola pokračuje ďalej. Veď aj zamestnávateľia z nášho okresu, Združenie miest a obcí Liptova, Liptovská poľnohospodárska a potravinárska komora sa postavili za existenciu školy, nakoľko pracovníkov v odvetviach poľnohospodárstvo, potravinárstvo, ale aj strojárstvo a agropodnikanie je nedostatok.

Navštívil a podporil nás aj pán Richard Takáč, minister Pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR. Samozrejme, že teraz má škola problém s naplnenosťou odborov, ale ani sa tomu nečudujem, keď vedenie ŽSK neustále hovorilo o zrušení školy.

Som za racionalizáciu siete stredných škôl, ale musí sa riešiť komplexne a s vyhodnotením všetkých za a proti. A hlavne školy nerušíme, ale ak sa inak nedá, radšej ich spájajme. Preto ma teší, že sa nám našu Strednú odbornú školu polytechnickú

podarilo zachrániť a hľadáme stále možné riešenia, ako ju posunúť vpred.

Ale čo sa týka bezprostredne každého z nás, to je doprava. **Stav ciest je prevažne zlý** a neuspokojivý. Od tých obecných až po diaľnice. ŽSK na Liptove v tomto roku opraví 6,4 km ciest II. a III. triedy. Dovolím si povedať a už som sa aj kriticky na pôde ŽSK vyjadril, že to je pre náš okres, pre najdestináciu cestovného ruchu, žiaľostne málo. A je to aj najmenej zo všetkých našich regiónov v Žilinskom kraji! Čo ma ale naopak teší, že si vedenie ŽSK uvedomilo, že oporný múr pri ceste III/2326 nie je dobre vybudovaný a musí sa opraviť a dobudovať. A tak po mojich intervenciách vypísala Správa ciest ŽSK súťaž na zhotoviteľa.

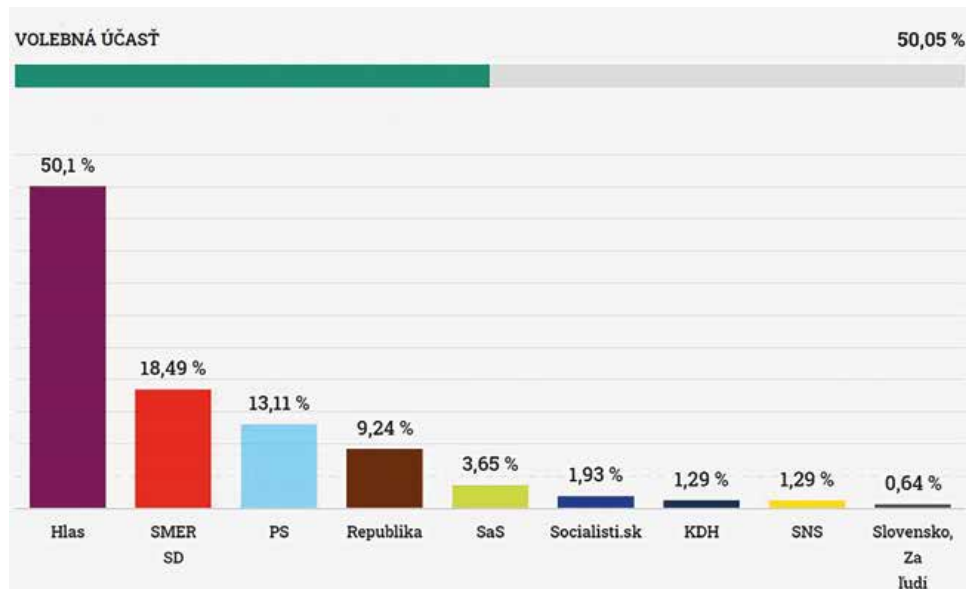
Vo verejnej súťaži zvíťazil uchádzač s najnižšou sumou 74 568,44,- €. Neustále tvrdím, že vyberať si zhotoviteľa prác na základe kritéria najnižšej ceny nie je správne, ale verím, že dielo bude urobené kvalitne. Odstráni sa nezmyselná časť oporného múru, ktorá zasahuje do krajnice, a oporný múr sa z oboch strán dobuduje po mostíky.

Ing. Erik Gemzický, PhD., MBA starosta obce
a poslanec Žilinského samosprávneho kraja

Ako volila Ľubľa

Eurovoľby

Obyvateľstvo
v aktuálnych
čísloch

narodení – 9

úmrtie – 6

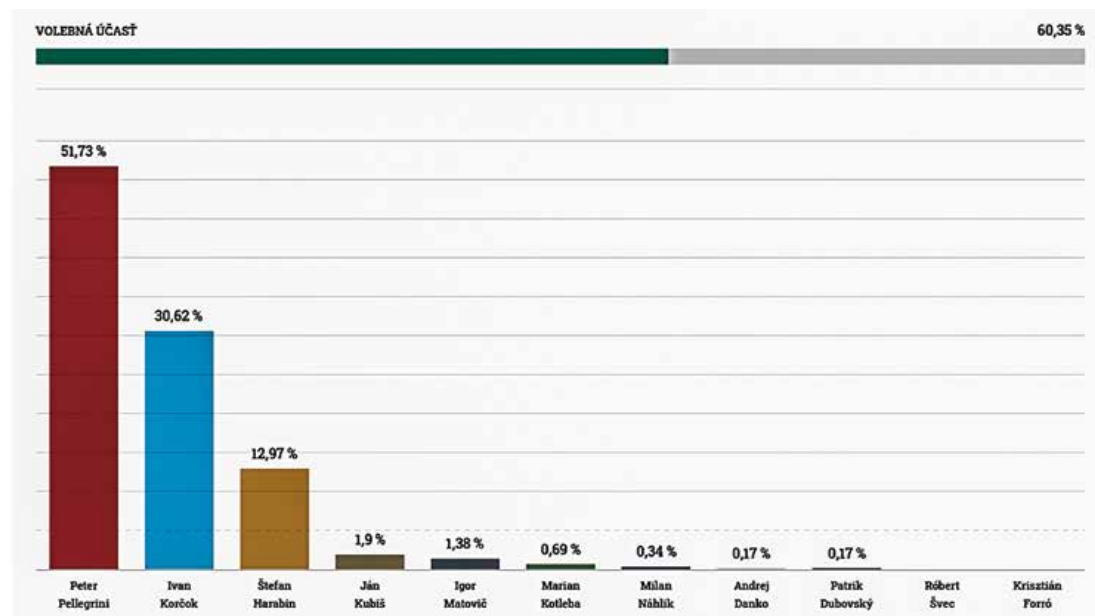
pristťahovaní – 15

odstťahovaní – 30

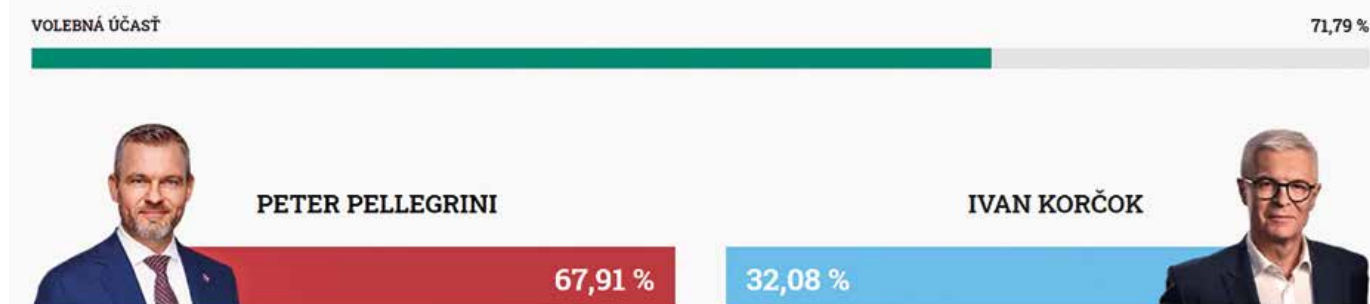
**stav obyvateľov
k 31. 12. 2023–1211**

Voľby prezidenta Slovenskej republiky

1. kolo:

2.kolo

Čím žili deti z ľubel'skej základnej a materskej školy

Počas uplynulých mesiacov druhého polroka školského roka 2023/2024 sme spoločne čelili výzvam, dosiahli mnohé úspechy a prežili nezabudnuteľné momenty. Tento čas bol plný intenzívneho učenia, kreatívnych projektov a spoločných zážitkov, ktoré prispeli k osobnému a akademickému rastu našich detí, žiakov a žiačok.

V rámci tohto zhodnotenia sa pozrieme na:

- **Akademické úspechy:** Prehľad úspechov na súťažiach a olympiádach.
- **Mimoškolské aktivity:** Zhodnotenie športových, umeleckých a iných záujmových činností, ktorých sa naši žiaci zúčastnili, vrátane významných úspechov a projektov.
- **Sociálne a emocionálne rozvíjanie:** Aktivity zamerané na rozvoj sociálnych zručností, emocionálneho zdravia a vzájomnej podpory medzi žiakmi.

Globálne vzdelávanie – cesta za vzdelaním

„Právo na vzdelanie je ľudským právom, ktoré nemôže byť odňaté.“ Ale je to na celom svete tak? Chodia všetky deti do školy? Čo musia po ceste do školy deti zvládnuť, aby sa mohli učiť? Takúto zaujímavú tému sme riešili so žiakmi 5. až 9. ročníka dňa 8. februára 2024. Žiaci videli pútavé video o ceste za vzdelaním v Rusku /Sibír/, čítali príbehy detí pochádzajúcich z rôznych častí sveta, diskutovali v skupinkách, merali vzdialenosti, ale hlavne sa spoločne vyjadrovali k tejto problematike. Na záver vytvorili prekvapujúce práce a pred celou školou ich prezentovali. Triedy musíme pochváliť za zodpovedný, ale zároveň tvorivý prístup k téme. Aj takouto formou vzdelávania sa škola snaží v deťoch rozvíjať globálne myslenie a cítenie.

Fašiangový karneval v škole

Po roku sme v materskej škole a v 1.–4. ročníku opäť zorganizovali fašiangový karneval. Deti sa predstavili v rôznych maskách. Nechýbali víly, piráti, futbalisti, šašovia, princezné... Všetci sme sa dosýta zabavili, zatancovali, zasúťažili a samozrejme aj dobre občerstvili.

Hviezdoslavov Kubín

*„Nemám milšej zábavy
ako idúc túlavý,
roztržitý, zamyslený,
pomedzi dve zbožín steny
za chodníkom:
stebielkam byť pomocníkom,
popadaným popod nohy,
v zdvíhaní sa na kolienka,
do predošlej polohy
upravovať riadkom klásky,
do kytice z riasy, vienka,
pohládzať im šaré vlásy...”*

P. O. Hviezdoslav

Školské kolo v umeleckom prednese poézie a prózy Hviezdoslavov Kubín sa na 1. aj 2. stupni uskutočnilo 29. februára 2024. Jubilejného 70. ročníka sa zúčastnilo 14 súťažiacich z prvého stupňa a 11 súťažiacich z druhého stupňa, ktorí súťažili v troch kategóriách. Prednášajúci predviedli svoje nadanie, hlasovú a rečovú techniku, prácu s výrazovými prostriedkami a v neposlednom rade aj kontakt s publikom. Veľké poďakovanie patrí všetkým súťažiacim, lebo dokázali, že milujú krásu slova, a taktiež ostatným žiakom, ktorí ich prišli podporiť.

Žiaci 3. A triedy a výtvarná výchova v Galérii

P. M. Bohúňa

Dňa 21. marca 2024 žiaci 3. A triedy navštívili Galériu P. M. Bohúňa v Liptovskom Mikuláši. Galerijná

animácia predstavila žiakom veľkoformátovú figurálnu maľbu maliarky Aleny Adamíkovej pod názvom Prestávka pred búrkou. Názov samostatnej výstavy Prestávka pred búrkou si maliarka Alena Adamíková vypožičala od psychoanalytika Erika H. Eriksona. Erikson vo svojej psychosociálnej teórii vývinu prirovnáva obdobie puberty k búrke, no ako rozhodujúce obdobie opisuje čas, ktorý mu bezprostredne predchádza a kedy sa mladiství*é učia najrýchlejšie. Po prehliadke výstavy si žiaci vyskúšali autorkinu techniku a vytvorili originálne diela pomocou použitia akrylových farieb, špachtiel a šablón.

Hodina techniky netradične

V rámci roka remesiel v našom regióne sme do školy pozvali miestnu remeselníčku pani Máriu Oškovú. Počas hodín techniky ukázala žiakom 5. ročníka spôsoby výzdoby veľkonočných vajčiek pomocou vosku a opletania drôtom. Na hodine si žiaci, vyzdobili prinesené vyfúkané vajčka. Skrásľili si nimi interiér nielen v škole, ale hlavne doma. Ďakujeme za ukážky, zážitok a pomoc žiakom.

Prednášky s policajtkou v rámci prevencie

V utorok 26. marca 2024 v rámci prevencie prebehli v škole aktivity s preventistkou OR PZ z Lipt. Mikuláša. Dievčatá i chlapci z 8. ročníka sa zoznámali s témou trestnoprávnej zodpovednosti.

Prednášku na tému „Ohrozenie detí vo virtuálnom svete“ absolvovali žiaci 3. a 4. ročníka. Pani policajтка upozornila žiakov na nebezpečenstvá, ktoré im hrozia pri nesprávnom používaní sociálnych sietí a na vznik závislosti, ktorá môže vzniknúť pri nadmernom trávení času za počítačom. Žiaci spoločne diskutovali o bezpečnom správaní sa v on-line priestore, tiež si zahrli hru súvisiacu s danou témou.

Podvečer s rozprávkami Pavla Dobšinského

V mesiaci marec si každoročne pripomínáme čas venovaný knihám. Pri tejto príležitosti sme sa čítaním ľudových rozprávok od Pavla Dobšinského vrátili do dávnych čias. Dňa 19. marca 2024 sme sa so žiakmi 1. stupňa venovali aktivitám zameraným na rozvoj čitateľskej gramotnosti; aktivitám, ktoré vedú žiakov k čítaniu a rozvíjajú u nich lásku ku knihám.

Návšteva u Rojčekovcov – výroba ovčieho syra

Dňa 27. marca 2024 so žiakmi 3. A triedy sme navštívili rodinu Rojčekovcov. Pani Rojčeková nám ukázala, akým spôsobom sa vyrába čerstvý syr. Pri tej príležitosti sme mali možnosť nakuknúť aj do ovčína a nakrmiť malé ovečky. Čakalo nás aj skvelé pohostenie a ochutnávka údeného syra. Veľmi pekne ďakujeme za úžasný zážitok.

Plavecký výcvik

V dňoch od 8. apríla do 12. apríla 2024 žiaci tretieho a štvrtého ročníka absolvovali plavecký výcvik

v krytej plavárni v Lipt. Mikuláši, kde sa im päť dní venovali inštruktori plávania plaveckej školy Vlnka. Hlavnou náplňou plaveckého výcviku bolo oboznámenie detí s vodou, plaveckou technikou a prekonávanie strachu z vody. Počas plaveckého výcviku boli deti neustále vo vode, kde sa rozvíjali rôznymi postojmi a pohybmi, učili sa ponárať pod vodu, hrali sa s loptičkami... Každým dňom páni inštruktori primerane zvyšovali nároky a môžeme konštatovať, že u väčšiny detí bolo vidieť pokroky. Na konci plaveckého výcviku dostali tzv. „mokré diplomy“ za ich usilovnosť a plavecké výkony.

Škola v prírode

Aj tento školský rok mali žiaci našej školy možnosť stráviť niekoľko dní mimo svojho domova. Tento rok sme školu v prírode zorganizovali v hoteli Spojár v Žiarskej doline. Aj keď bolo aprílové počasie ako na hojdačke, neubralo to nikomu na ná-

lade. Témou tohtoročnej školy v prírode bol PRAVEK. V dopoludňajšej časti dňa prebiehalo vyučovanie, popoludní sme spoznávali blízke i širšie okolie. Navštívili sme Medvediu štôľňu, kde sme sa mohli prejsť skutočnými banskými chodbami a kde nám pán sprievodca priblížil ťažký život baníkov. Tiež sme navštívili Mini Slovensko v Liptovskom Jáne. Popoludňajší čas sme trávili v areáli hotela pri hraní hier, súťažením a prechádzkami. Vyrobili sme pazúrik z hliny, papierového dinosaura, v skupinách zhotovili veľký plagát o praveku a naučili sa spievať pravekú hymnu. Každý deň sme zbierali praveké kupóny za poriadok v izbách, zjedené jedlo a splnenie všetkých zadaných úloh. Na záver žiaci, ktorí získali najviac kupónov, získali pekné ceny. Tešíme sa na školu v prírode opäť o rok!

Prezentácia Klubu alpského lyžovania

V stredu 22. mája 2024 prišli do našej školy tréneri z Klubu alpského lyžovania v Liptovskom Mikuláši. Žiakom predstavili fungovanie tohto lyžiarskeho klubu. Žiaci si mali možnosť vyskúšať lyžiarsku výstroj vrátane prilby, lyží, oblečenia a dokonca aj lyžiarskeho vleku. Pri obliekaní si navzájom pomáhali, pretože obliecť sa do lyžiarskej výstroje veruže nie je vôbec jednoduché. Videli medaily a trofeje pre najlepších. Na otázku pána trénera: „Kto by sa chcel stať lyžiarom a zapísať sa do nášho klubu?“ sa zdvihli všetky ruky hore. Tak možno sa niekomu tento sen aj splní.

Beseda so spisovateľom Dávidom Králikom

28. mája 2024 medzi žiakov a žiačky zavítal Dávid Králik, spisovateľ, učiteľ, mentor... Celé doobedie sme pracovali s jeho knihami. Prváci a druháci si užili Šibalstvá kráľička Dávida, ktorý im ukázal, aké dôležité je pomáhať druhým. Starší žiaci zažili zážitkové vyučovanie s knihou V jablku. Táto kniha je zaujímavá pre deti a dospelých aj kvôli tomu, že každý príbeh má na výber iný koniec, je na čitateľovi, ktorý si vyberie.

Výchovný koncert „Pesnička je liek“

V stredu 29. mája 2024 navštívil našu školu spevák pre deti – VIKTOR Guľváš. Jeho koncert bol venovaný deťom v materskej škole a žiakom prvého stupňa pri príležitosti Medzinárodného dňa detí. Spev bol veľmi chytľavý, atmosféra veselá, a tak si Viktor po chvíli získal celé publikum. Žiaci si zaspievali pieseň o Afrike, pri ktorej si vyskúšali spev v cudzích jazykoch, ale i pieseň To sme my, kde si zmerali kvalitu spevu jednotlivé ročníky medzi sebou. Záver koncertu zdvihol z lavičiek všetkých žiakov pri piesni Rock n roll. Koncert mal veľký úspech a deti odchádzali s výbornou náladou a úsmevom na tvári.

Zippiho kamaráti a Kamaráti Jabĺčka

V tomto školskom roku sa naše špeciálne pedagogičky zamerali na rozvoj emocionálnych a sociálnych zručností našich žiakov prostredníctvom dvoch výnimočných programov: Zippiho kamaráti pre 1. ročník a Kamaráti Jabĺčka pre 4. ročník ZŠ. Zippiho kamaráti bol program určený pre našich najmenších, ktorý im pomáhal zvládať pocity šťastia, hnevu či strachu, nájsť a udržať priateľov a riešiť rôzne problémy a konflikty. Deti si počas programu rozvíjali empatiu, sebadovedomie a zlepšovali svoje komunikačné schopnosti.

Program Kamaráti Jabĺčka bol zameraný na starších žiakov, ktorí si prostredníctvom neho prehĺbili svoje sociálne a emocionálne zručnosti. Štvrtáci sa učili dôležitosti spolupráce, vzájomnej podpory a rešpektu. Program taktiež kládol dôraz na kritické myslenie, riešenie konfliktov a zvládanie stresových situácií.

Vďaka týmto programom naši žiaci získali zručnosti v týchto oblastiach:

- Lepšie zvládanie emócií: Naučili sa identi-

fikovať a konštruktívne vyjadrovať svoje pocity.

- Posilnenie sociálnych zručností: Rozvinuli si priateľstvá, empatiu a tímovú prácu.
- Riešenie konfliktov: Osvojili si stratégie, ako efektívne riešiť konfliktné situácie.
- Zvýšené sebavedomie: Získali väčšiu seba dôveru pri riešení problémov a komunikácii s rovesníkmi.

Tieto programy prispeli k celkovému rozvoju našich žiakov a vytvorili priaznivé prostredie pre ich osobnostný rast a vzdelávanie. Veríme, že získané zručnosti a skúsenosti budú pre deti prínosom nielen v škole, ale aj v ich každodennom živote.

Exkurzia – Klinika hematológie a transfúziológie

Dňa 6. júna 2024 sa žiaci 7. A triedy zúčastnili exkurzie na Klinike hematológie a transfúziológie, ktorá je súčasťou Ústrednej vojenskej nemocnice SNP v Ružomberku. Klinika hematológie a transfúziológie poskytuje kompletný sortiment hematologických vyšetrení, transfúzna časť organizuje darcovstvo krvi a tiež vyrába, skladuje a distribuuje krv i krvné deriváty.

Na klinike sa žiakom odborne venoval jej prednosta MUDr. Jaromír Tupý, PhD, MBA. Beseda sa niesla v interaktívnom duchu, pričom všetci boli zapojení priebežne do diskusie a mohli si tak overiť svoje nadobudnuté vedomosti z biológie 7. ročníka. Počas exkurzie mali možnosť nazrieť aj do miestnosti darcov krvi, a tak priamo „naživo“ vidieť ako sa daruje krv. Súčasťou prehliadky bola aj návšteva laboratórnej časti kliniky, kde sa deti oboznámili so spracovávaním krvi a mali možnosť vidieť aj uskladnené deriváty krvi v zmrazenej alebo tekutej forme. Mimoriadnym obohatením bola aj návšteva mrazničky na krv, kde žiaci mali mož-

nosť nazrieť ako sa krv uchováva.

Prehľad úspechov našich žiakov a žiačok:

Pytagoriáda – okresné kolo

Ema Jurščáková, 6. ročník – úspešná riešiteľka

Olympiáda v anglickom jazyku – okresné kolo

Lenka Hazuchová, 9. ročník – 3. miesto

Technická olympiáda – krajské kolo

Marek Humený, 7. ročník – úspešný riešiteľ

Šaliensky Maľko – okresné kolo

Lucia Dišková, 7. ročník – 3. miesto

Literárny monitoring žiakov 9. ročníka v Knižnici Belopotockého v Lipt. Mikuláši

Liliana Dudková, Lenka Hazuchová, 9. ročník – 1. miesto

Ženská osobnosť v astronómii – celoštátna súťaž organizovaná Astronomickým ústavom SAV

Lucia Dišková, 7. ročník – 2. miesto

Rázusovie Vrbica – recitačné umenie detí

Karolína Glončáková, 3. ročník – vynikajúci prednes

Rázusovie Vrbica – literárna tvorba

Laura Dišková, 7. ročník – ocenená vlastná literárna tvorba

Ocenená práca

Laura Dišková: Vrana k vrabcovi sadá
/ZŠ s MŠ Lubeľa, vek 13 rokov/

Kategória próza

Bol slnečný deň, na oblohe ani jeden mráčik. Mladé dievča a jej starý otec boli na prechádzke a pozorovali vrany. „Sú vrany múdre?“ spýtala sa z ničoho nič. „Samozrejme, že sú zlatíčko. Dávajú si navzájom mená. Aj keď sú len dve mená, Kornélius pre samcov a Kornélia pre samice, naozaj sú múdre,“ povedal a ona sa zamračila. „To je hlúpe. Prečo prá-

ve Kornélius a Kornélia? Tie mená sú škaredé. Nie sú kreatívnejšie?" spýtala sa a on sa zasmial. „Sú. Takto je to však jednoduchšie.“

„...Korri, čo je to za... vec? Prečo máš vrabca?“ spýtala sa Kornélia, keď sa pozrela na malého vrabca. „To je Pip,“ Korri odvetil s hrdým výrazom a čiernymi krídlami pohladil malého vrabca, ktorý stál po jeho boku. „Budeme mať na obed vrabca? Milujem vrabce! Ale načo mu dávať meno?“ spýtal sa Kornélius, keď počul slová vrabec a Pip. Sadol si vedľa Kornélie a Korri si vzdychol. „Keď som ho našiel, bol úplne sám, dobre? A myslíš, že som jeho matka,“ vysvetlil Korri, Kornélia aj Kornélius boli v šoku. „Korri, pokiaľ viem, vrabce nie sú slepé a dokážu rozoznať pohlavie. Ty nie si jeho mama ani samička,“ uškrnula sa Kornélia a Kornélius potreboval niekoľko minút na spracovanie novej informácie. Ďalší dôkaz, že samci sú ten... slabší článok. „Brácho, vrabec si myslí, že si jeho matka? To je smiešne! Práve si stratil mužnosť brácho!“ smial sa Kornélius a Korri ho pohrýzol. „Buď ticho Kornélius,“ povedal Korri a zhlboka sa nadýchol. Už už sa chcel pohádať, aby nechali Pipa na pokoji, keď sa malý vrabec pohol. „Pip. Ma-

mi, Pip je hladný,“ povedalo vrabča a všetci stíchli. „Čo jedia vrabce?“ spýtal sa znepokojený Korri. Kornélia stisla pazúrmí Pipovi líce. „To je tá najviac roztomilá vec akú som kedy videla! Tak roztomilý! Oh! Aby som odpovedala na tvoju otázku, ty si jeho matka, vyrovnaj sa s tým,“ povedala a zdalo sa, že Pipa zaujal jej zlatý náhrdelník. „Len tomu daj nejaký hmyz brácho. Ak to nechce zjesť, nie je to môj problém,“ Kornélius povedal a vzlietol do vzduchu. „Idem von s chalanmi Kornélia! Určite ti prinesiem niečo trblietavé!“ zakričal, keď odletel, aby sa poľakoval s krídľom ostatných vrán. „Ideš Korri?“ spýtal sa Kornélius. „Nie, je zaneprázdnený so svojim novým dieťaťom. Buď dobrá mama Korri!“ vzsmieval sa ďalší Kornélius a odleteli. „Kornélia, pomôž mi! Čím ho môžem nakŕmiť?“ spýtal sa Korri a snažil sa zabrániť malému vrabcovi, aby odletel. „Nemám ani poňatia. Skús niečo a buď dobrý rodič. Aspoň môžeš trénovať do času, keď si nájdeš vlastnú

Kornéliu,“ povedala a odletela. „Som hrozná vrana bytosť. Ako sa môžem starať o dieťa? O vrabca!“ vzdychol si a pozrel na Pipa. „No aspoň si roztomilý. Chceš ísť so mnou na výlet?“ spýtal sa Korri. „Nie mami, Pip je hladný,“ oznámil Pip a Korri takmer umrel od hanby. „Jasné... počkaj tu, Pip,“ prikázal mu Korri a pristál na zemi. Hmyz, hmyz, nie je až také ťažké nájsť hmyz, pomyslel si, keď prehľadával zem. „Heuréka!“ zajasal a zdvihol veľkého tučného chrobáka. „Už idhem Phip!“ zakričal Korri s chrobákom v zobáku a vzlietol do vzduchu. „Mama!“ zakričal Pip a urobil niekoľko malých krokov smerom k okraju konára. „Mama, mama, mama!“ Pip radostne zakričal, keď uvidel Korriho. „Shom thu Phip,“ povedal Korri a vyplul chrobáka. Pip niekoľko sekúnd pozoroval plaziacceho chrobáka kým sa otočil späť ku Korrimu. „Mami, čo je to?“ spýtal sa Pip a Korri takmer spadol z konára.

Na záver zhodnotenia sa chceme poďakovať všetkým, ktorí prispeli k úspešnému priebehu druhého polroku – našim učiteľom za ich neúnavnú prácu, žiakom a žiačkam za ich snahu a odhodlanie, zriaďovateľovi školy a rodičom za ich podporu a spoluprácu. Spoločne sme dokázali vytvoriť prostredie, v ktorom môžeme každý deň rásť a učiť sa.

Tešíme sa na ďalší školský rok plný nových výziev a príležitostí!

HISTORICKÝ ÚSPECH NÁŠHO FUTBALU

Ľubľa je majstrom Liptova, postúpili do 6. ligy... ozýva sa dnešné dni našim okresom. Nikdy v našej histórii sa tak nestalo! A ako to hodnotí Marian Matejovie, predseda TJ Partizán Ľubľa?

„V zimnej prestávke sme si v mužstve povedali, že budeme pokračovať v kvalitnom útočnom futbale... nezískali sme žiadnu posilu až na poslednú chvíľu mladého Čanda – Jakuba Vyskočáni a vrátili sa nám zranení chalani, ktorí nedohrali jesennú časť. V zimnej príprave sme odohrali až 8 prípravných zápasov. Jarnú časť sme išli od zápasu k zápasu, no hneď prvé kolo v jarnej časti sme dostali poriadnu facku v Hybiach, kde nás deklarovali vysoko 6:1. Pravdepodobne nás to naštartovalo a odvtedy sme pokračovali zápasmi s pokorou a nadhľadom. Aj napriek ešte niektorým zaškrípaniam v jarnej časti súťaže sme sa sústredili vždy na ďalší a ďalší zápas. No nakoniec to takto dopadlo. O postupe do vyššej súťaže nebolo ani pomyslenie. No dnes po takýchto výkonoch a výbornom kolektíve mužstva, ktorý tu je, by bola škoda to nevyužiť. Takže ideme to skúsiť s to-

uto partiou výborných chlapcov, na ktorých som osobne veľmi hrdý.“

Slávnostné odovzdanie víťazného pohára bude na domácom ihrisku v sobotu 6. júla, kde naši chlapci odohrajú zápas proti Výberu Liptova. Všetkých vás srdečne pozývame, prídte to s nami osláviť.

tabuľka 7. ligy

	Klub	Z	V	R	P	Skóre	B
1	TJ Partizán Ľubľa	26	17	5	4	64:32:00	56
2	TJ Máj Černová	26	16	4	6	54:26:00	52
3	OŠK Ludrová	26	14	8	4	65:40:00	50
4	ŠK Kriváň Važec	26	14	3	9	51:45:00	45
5	1. OFC Liptovské Sliače	26	11	10	5	47:35:00	43
6	OŠK Lisková	26	13	3	10	59:51:00	42
7	ŠK Lúčky - kúpele	26	12	6	8	60:38:00	42
8	TJ Tatran Hybe	26	11	8	7	58:38:00	41
9	TJ Ilanovo	26	8	4	14	38:49:00	28
10	ŠK Agro Baník Dúbrava	26	8	2	16	41:63	26
11	ŠK TJ Iskra Hrboltová	26	6	8	12	39:47:00	26
12	TJ Družba Smrečany - Žiar	26	7	4	15	32:58:00	25
13	OFK Liptovská Lúžna	26	5	6	15	31:59:00	21
14	TJ Družstevník L. Kokava	26	3	3	20	0,929861111	12

Členovia a priatelia Červeného kríža v Ľubeli bilancovali rok

Dňa 20.apríla 2024 sa uskutočnilo v kultúrnom dome spoločné stretnutie členov MS SČK, spolu s dobrovoľnými darcami krvi.

Podujatia sa zúčastnil i starosta obce Ing. Erik Gemzický, PhD., MBA a MUDr. Elena Hrbčová, ktorá je zároveň i členkou organizácie. Pre chorobu sa ospravedlnila zo stretnutia riaditeľka Územného spolku SČK Mgr. Marika Kubíková. Hostí a všetkých prítomných privítala predsedníčka organizácie Mgr. Mária Kubíková.

V pripravenom kultúrnom programe vystúpili deti z Materskej školy v Ľubeli pod vedením pani učiteliek K. Jurščákovej a M.Hrnčiarovej pásmom piesní, tancom i hovoreným slovom. Privítali sme i hostí zo ZUŠ Lipt. Mikuláš klaviristku Želmíru Chovancovú a zbormajsterku, speváčku a učiteľku odboru spev na ZUŠ Miroslavu Smrečanovú a ich žiačku Karolínu Glončákovú (žiačku ZŠ v Ľubeli), ktorá zaspievala niekoľko piesní zo svojho repertoáru. Pridala sa k nej i pani učiteľka Smrečanská a to piesňou „Keby som bol vtáčkom“. Básňou „Cesta života“ od Kataríny Devečkovej kultúrny program uzatvorila recitátorka Drahuška Gemzická.

Pracovná časť stretnutia sa niesla v znamení hodnotenia činnosti organizácie za uplynulé obdobie. V prednesenej správe predsedníčka Mária Kubíková pripomenula význam SČK v spoločnosti, informovala prítomných o zmene na poste prezidenta SČK. Po VII. sneme SČK, ktorý sa konal v septembri 2022, sa novým prezidentom SČK stal MUDr. Jozef Kóppl, zástupca prednostu Detskej kliniky anesteziológie a intenzívnej medicíny Národného ústavu detských chorôb v Bratislave na Kráľových.

V ďalšej časti svojho vystúpenia pripomenula potrebu omladenia členskej základne, nakoľko tí skôr narodení postupne z organizácie odchádzajú prirodzeným spôsobom (choroby a smrť). Poďakovala sa a zaželala pevné zdravie dobrovoľným darcov krvi za ich záslužný čin a obetavosť darovať to najcennejšie čo môže človek darovať – krv. V uplynulom roku tak urobilo 34 našich spoluobčanov.

V rámci charitatívnej akcie „Pomáhame potravinami“ sme mohli potravinové balíčky a nákupné poukážky odovzdať 9 sociálne slabším rodinám. Pri príležitosti MDD navštívili členky výboru deti v Materskej škole v Ľubeli, v jesennom období v rámci brigádnickej činnosti sa až 17 členov postaralo o vyčistenie parku pri Zdravotnom stredis-

ku. Po dvojročnej prestávke sa podarilo obnoviť podujatie „Mikuláš s prvou pomocou“, kde už tradične ako lektorka vystupuje PhDr. Mariana Magerčiaková, PhD., MPH, MBA v tomto roku na tému „Čo má obsahovať domáca lekárnička“ spojené s tradičným predvianočným posedením. Za jej obetavú prácu sme sa jej verejne poďakovali kyticou kvetov.

Zorganizovaná návšteva divadelného predstavenia „Ženský zákon“ v modernom prevedení hercov Divadla J.G.Tajovského vo Zvolene obohatilo o umelecký zážitok 38 účastníkov – milovníkov divadla. Prítomným sa prihovril i starosta obce Erik Gemzický a pani doktorka Elena Hrbčová.

Správu o hospodárenie predniesla Ing. Anna Hrnčiarová-Turčiaková, PhD. Poznamenala, že zdroj finančných príjmov pozostáva z výberu členských známok, dobrovoľného príspevku od samotných členov, z vlastnej činnosti a z príspevku z rozpočtu obce.

Na záver predsedníčka organizácie Mária Kubíková poďakovala za príkladnú spoluprácu obci, obecnému úradu, starostovi pánovi Erikovi Gemzickému, všetkým členom a dobrovoľníkom ktorí podporujú činnosť organizácie a šíria jej dobré meno nielen v obci ale aj za jej hranicami.

Mgr. Mária Kubíková predsedníčka MS SČK v Ľubeli,

Foto: archív MS SČK

Stretnutie členov ZO SZBP Ľubela

1. mája 2024 sa v kultúrnom dome sa stretli členovia tejto organizácie na členskej schôdzi, aby zhodnotili svoju činnosť za uplynulé obdobie a zamysleli sa nad aktivitami, ktoré by chceli zrealizovať v roku 2024.

V hodnotiacej správe predseda organizácie doc. Ing. Stanislav Morong, PhD., okrem iného venoval veľkú pozornosť členskej základni. V súčasnosti má organizácia 26 členov. V roku 2023 zaniklo členstvo 3 členkám (Margita Molekovej, Mgr. Magdaléne Gejdošovej, Božene Šimkovej), novou členkou organizácie sa stala Viera Jurigová, o členstvo v organizácii požiadali Viera Feriancová, Irena Turčiaková z Ľubele a Marta Švecová z Liptovských Kľačan.

Okrem stálych aktivít ako sú oslavy SNP v obci 29. augusta, účasti na spomienkových oslavách SNP na Podbanskom v počte 8 členov, sa po prvýkrát zúčastnilo 8 členov spomienkových osláv aj v Kľačianskej doline na Likavských lúkach. Ako úspešnú akciu treba pripomenúť i návštevu Trnavskej Hory – časti Kľačany v okrese Žiar nad Hronom. Tu 20 účastníkov položilo veniec k Pamätníku nášho rodáka, interbrigadistu a partizánskeho veliteľa prvého práporu partizánskej brigády kpt. Jána Nálepku, ktorý tu položil svoj život počas ťažkých bojov, ktoré prebiehali v tomto chotári. Účastníci spoločne navštívili na miestnom cintoríne i predpokladaný hrob tohto hrdinu. Na spiatocnej ceste sa účastníci zájazdu zastavili v Banskej Bystrici, kde prebiehalo celoslovenské podujatie „Deň kroja“.

A aké úlohy si organizácia stanovila do blízkej budúcnosti?

Ide najmä o: – oblasť členskej základne, kde je potreba prehodnotiť aktivitu jednotlivých členov a snažiť sa doplniť členskú základňu najmä z radov strednej a mladšej generácie; – o oblasť práce s mládežou kde je potreba nadviazať užšiu spoluprácu so ZŠ s MŠ v Ľubeli a hľadať možnosti ako si pripomenúť udalosti ľubelských rodín, ktoré sa aktívne zapájali do odboja počas povstania a počas 2.svetovej vojny a to z rozprávania a spomienok prastarých a starých rodičov. Jednou z možností je i spoločný výlet žiakov na Viackov, kde bolo v rokoch 1944–1945 pozorovacie miesto IV. partizánskej brigády; – oblasť spoznávania pamätných miest našej histórie, kde výbor ZO i v tomto roku zorganizuje návštevu pamätných miest okolia Turca a Žiliny nielen pre členov ale i ostatných záujemcov.

Mgr. Mária Kubíková, za výbor ZO SZBP v Ľubeli

o hudobnej skupine STORY

Kedy vznikol nápad dať základný kameň Vašej skupiny?

Začiatky našej pôvodnej hudobnej skupiny sa datujú niekedy do roku 1982. Vtedy sme mali 12 až 16 rokov. Každý z nás už hrával doma na nejakom z hudobných nástrojov a začínal či už ako samouk alebo ako žiak na ZUŠ-ke (vtedy ešte Ľudová škola umenia). Ako prví členovia sme boli v zostave Jozef Matejovie, Ján Bubniak, Igor Danaj a Stanislav Obrcian ml. a s postupujúcim časom sa v kapele vystriedalo viacero ďalších muzikantov. Každý z nich mal svoj vlastný nástroj.

Začali sme skúšať vo „vaškuchyni“ u Igora Danaja. Peniaze na aparatúru sme v tej dobe nemali, a tak sme hľadali staré drevené rádiá, ktoré nám slúžili ako ozvučenie. Neskôr nás ako mladých začínajúcich muzikantov finančne podporovali rodičia. Peniaze sme hneď použili na kúpu aparatúry, ktorú sme splácali z peňazí zarobených hraním na akciách.

V roku 1984 pristúpil do kapely Vojto Straka, ktorý ako stálica doplnil našu zostavu hrou na klávesy. Museli sme absolvovať hudobné prehrávky, ktoré slúžili ako skúšky pre povolenie na ďalšie hranie na verejných akciách. Hrávali sme potom na maškarných plesoch pre deti, na svadbách, ale hlavne na dedinských zábavách a tancovačkách. Miesto pre skúšky bolo potrebné počas rokov vystriedať. Jedna zo spomienok, ktorá sa mi práve vynorila, je, ako sme raz prevážali bicie po dedine na „blahobyte“ prekrytom dekou, keďže nebolo iného povozu (smiech).

Ako vznikol názov skupiny?

Pôvodný názov skupiny vznikol tak, že raz počas vystúpenia nastala na kábloch aparatúry technická chyba, zo zosilňovača sa zadymilo tak, že vznikol skrat. A tak bol názov skupiny na svete – Skrat. Technika vtedy nebola vyspelá tak ako dnes a často bolo potrebné niečo opraviť počas prestávok priamo na mieste. Ešte dnes si pamätám, ako mi Jožo pálil prsty pajkovačkou, keď som mu držal káble (smiech). Dnes naša kapela v novom zložení nesie názov Story.

Bolo náročné hľadať členov skupiny a kto ju tvorí? Aké je zastúpenie hudobných nástrojov?

V začiatkoch nebolo ťažké nájsť nových členov, v tomto regióne pôsobili najmenej tri podobné kapely, muzikantov bolo pomerne dosť. Neskôr však niektorí členovia kapely museli absolvovať povinnú základnú vojenskú službu, našli sme si frajerky, oženili sa, a tak sa zostava v kapele priebežne menila. Hrávali sme menej a menej, až sa nakoniec postupne naša činnosť utlmila. Po dlhšej odmlke sme sa však dali opäť dokopy a znova začali hrať už v novom zložení. Dnes kapelu tvorí päťica hráčov v zložení kapelník Jozef Matejovie, ktorý hrá na basgitare,

Stano Obrcian na bicích, Adam Moravčík na elektrickej gitare, Martin Jančuška rovnako hrá na gitare a Roman Jurščák, ktorý je spevák, a občas zahrá aj na heligónke. Stále tu však ostáva priestor, ktorý by ešte dokázal vyplniť dobrý klávesák.

Ako často sa stretávate, keď si v tejto hektickej dobe každý sťažuje na nedostatok času?

Keďže sme všetci pracujúci a tiež máme v kapele študenta vysokej školy, nájsť termín, ktorý vyhovuje všetkým, naozaj nie je jednoduché. Zvyčajne sa stretávame vo štvrtok podvečer, prípadne niektorý z víkendových dní. Muzika je pre nás koníček, preto vždy hľadáme cestu ako sa stretnúť a spoločne si zahrať.

Kde sa stretávate?

Aktuálne sa stretávame v priestoroch Kultúrneho domu v Ľubeli. Sme vďační obecnému zastupiteľstvu, že našej žiadosti vyhoveľi, a poskytli nám takéto priestory pre spoločné skúšky, ale aj uloženie nástrojov a aparatury. Niekedy podvečer tak môžete

počuť, ako sa z okien kultúrneho domu nesú piesne v našom podaní.

Aký žáner hráte?

Hráme prevažne slovenské a české šlágre, ľudové piesne, ale aj dnešné hity, ktoré znejú v rádiách. Bavia nás piesne, ktoré ľudia poznajú, spomínajú pri nich na svoju mladosť. Hráme ich naším štýlom, ale vždy tak, aby ľudia spoznali ich pravú podobu.

Keďže jeden z členov hrá na heligónku, využívate ju aj pri popových skladbách?

Heligónka je súčasťou kapely, i keď sa v piesňach príliš často neobjavuje. Využívame ju skôr v ľudovkách alebo v dnešných popových piesňach s ľudovým pôvodom.

Mali ste už nejaké vystúpenia? Aký ste mali z nich pocit?

Vystúpení nemáme tak veľa, ako to bývalo v minulosti. Môžete nás však už čoskoro stretnúť, počuť a vidieť na akcii Ľubelský pílus. Vždy si to naplno užívame a môžeme neskromne povedať, že tu máme našu skvelú a pevnú fanúšikovskú základňu. Podporiť by nás v budúcnosti mal manažér kapely (smiech).

Aké máte plány, chcete robiť aj vlastnú tvorbu?

V tomto novom zložení hráme pomerne krátko, ale naším cieľom je preskúmať ďalšie možnosti a zostaviť repertoár tak, aby sme dokázali vytvoriť večer plný hudby, zábavy a srandy na akejkoľvek akcii, rodinnej oslave či tancovačke. Vlastnú tvorbu zatiaľ neplánujeme, ale nebránime sa tomu. Práve naopak, ponúkame túto kreatívnu možnosť najmladším členom nášho muzikantského tímu.

Rozhovor poskytol Stanislav Obrcian ml.

-jm-

Sezóna 2023/24 z pohľadu OSTK Ľubela

Predchádzajúca sezóna 2022/23 bola z hľadiska dosiahnutých výsledkov jedna z našich najúspešnejších, a tak sa logicky ponúka otázka, ako sme si počínali v tej práve skončenej. Nuž, nebola ľahká a stála nás veľa úsilia, ale konečný výsledok určite stál za to. Všetky tri družstvá, ktoré po vlaňajšku postúpili do vyšších súťaží, si totiž dokázali svoje pozície udržať aj pre nasledujúcu sezónu, hoci viaceré z nich mali „namále“. A štvrté družstvo ju dokonca vyšperkovalo pohárom. Ale poďme pekne po poriadku...

V sezóne 2023/24 účinkovali v dlhodobých súťažiach štyri družstvá dospelých a dve družstvá žiakov. A-čko sa po tretíkrát v histórii klubu predstavilo v 3. lige žilinského kraja, a to po dlhých 17 rokoch. Samotní hráči boli zvedaví, či ich výkonnosť bude na túto súťaž stačiť a na vlastnej koži zistili, že to vôbec nie je jednoduché. Aj preto to bol počas celej sezóny boj o udržanie sa v súťaži, ktorý sa rozhodol až v poslednom kole so šťastným koncom pre nás. Družstvo napokon obsadilo konečné 9. miesto a v 3. lige si zahrá aj v budúcej sezóne.

Najväčšiu zásluhu na záchrane mala naša jednotka Libor Budvesel, ktorý v družstve jasne vyčnieval a patril medzi trojicu najlepších hráčov súťaže. Ak však nechceme aj v nasledujúcej sezóne bojovať do posledného kola o záchranu, budeme sa musieť posilniť, aby ťarcha zápasu neležala len na pleciah jedného hráča. Získať v okolí kvalitného hráča však vôbec nie je jednoduché, aj keď nejaké siete sme už rozhodli. Uvidíme, čo sa nám podarí uloviť!

B-čko je už tradičným účastníkom 6. ligy, kde sa bez väčších problémov pohybuje v hornej polovici tabuľky a nezriedka poškudkuje aj po medaile. V jeho kádri sú skúsení hráči, ktorí hrávajú – či nedávno hrávali aj vyššie súťaže, a tak neboli žiadne obavy o jeho účinkovanie. Z tohto pohľadu patrila páve skončená sezóna k tým jednoduchším, hoci jej začiatok nebol práve ideálny. Nakoniec sa však situácia vyvinula tak, že nad jeho sily boli len dve družstvá a hráči skúsili zabojsť aspoň o 3. miesto. Viac-menej konzistentné výkony hráčov, ale aj ich túžba potvrdiť svoje kvality, nakoniec vyústili do želaného výsledku, a tak už niekoľko kôl pred koncom bolo isté, že B-čko skončí na 3. mieste a do klubovej vitríny opäť pribudne pohár.

Po dlhých rokoch sa do 6. ligy prebojovalo aj C-čko. Na jednej strane tu bola radosť z postupu, na druhej strane si však dve družstvá v rovnakej súťaži vyžadujú aj široký a kvalitný káder, pretože súpisky obidvoch družstiev musia byť rôzne. Navyše hráči C-čka, s výnimkou jedného, mali len občas možnosť zahráť si takúto súťaž, aj preto sa očakávanie miešali s obavou. Nedostatok skúseností sa prejavil najmä vo vyrovnaných zápasoch s konkurentmi v boji o záchranu, keď ich tesné prehry s ni-

mi do tohto boja odsúdili. Ani takýto nepriaznivý vývoj však hráčov nezlomil a o svoju šancu bojovali až do posledného kola. Šťastie, ktorému išli naproti, sa k nim nakoniec obrátilo čelom, a aj oni súťaž zachránili, keď obsadili predposledné 11. miesto.

D-čko po postupe do 7. ligy síce nemalo veľké ambície, jednoznačne sa však chcelo vyhnúť boju o záchranu. Káder na to malo, takže otázkou bolo len to, či hráči podajú očakávané výkony a splnia tento cieľ. Prvá polovica súťaže sa im vydarila nad očakávanie a družstvo sa dokonca pohybovalo aj na medailových priečkach. Odveta síce už nemala taký pozitívny priebeh, ale žiadne veľké nerváky to neboli. Niekoľko nevydarených zápasov síce znamenalo pokles v tabuľke o pár priečok, stále to však bolo umiestnenie v hornej polovici tabuľky, ďaleko od boja o záchranu. Konečné 5. miesto, ktoré družstvo obsadilo, je na nováčika veľmi dobrý výsledok.

Po dobrých skúsenostiach z predchádzajúcich sezón sme aj v tejto sezóne prihlásili do žiadkej súťaže dve družstvá. Prioritou pre nás je zapojiť mládež do športovania, výsledky v tejto chvíli vôbec nie sú podstatné. Napriek tomu nás teší, že jedno naše družstvo skončilo na 2. mieste, druhému sa až tak nedarilo a skončilo na poslednom 6. mieste.

Okrem tejto aktivity sa už viac rokov niektorí hráči venujú najmladším záujemcom o stolný tenis formou krúžku v základnej škole. Stretnutia bývajú pravidelne počas sezóny v utorok pred tréningom dospelých a býva skôr výnimkou, že počet detí nie je dvojciferný. O obľúbenosti tohto krúžku svedčí aj fakt, že ak v mimoriadnom prípade musí byť

stretnutie zrušené, na tom nastávajúcom nás deti zahrnú otázkami a výčitkami, prečo to tak bolo. Teší nás tento záujem, nech im to vydrží čo najdlhšie!

Náš klub spravuje aj vlastnú internetovú stránku, kde po každom odohranom kole informujeme o výsledkoch jednotlivých družstiev, prípadne tam uvádzame aktuálne informácie o činnosti nášho klubu (<https://www.lubela.sk/obec-2/organizacie-v-obci/ostk/>). Naši fanúšikovia, ale aj samotní hráči tam môžu nájsť aj všetky štatistické údaje družstiev a hráčov dosiahnuté v aktuálnej sezóne.

Aj keď sa športová časť sezóny skončila, klub musí fungovať neustále, a o to sa stará najmä vedenie klubu. Tento rok bol z tohto pohľadu volebný, a tak si členovia klubu na konferencii OSTK volili jeho vedenie. Doterajšie vedenie zrejme pracovalo dobre, pretože členovia klubu mu v hlasovaní opäť dali svoju dôveru. Predsedom tak zostáva Dušan Hrnčiar, hospodárom Branislav Oravec a hlavným kontrolórom Rastislav Pavlanin.

Hoci zápasový kolotoč nastávajúcej sezóny začne až koncom septembra, na novú sezónu sa pripravujeme už teraz. Odštartuje ju tradičný guláš, ktorý organizujeme začiatkom letných prázdnin a okrem hráčov sa ho zúčastňujú aj ich rodinní príslušníci. Tu sa dohadujú prvé tréningy, predpokladané zostavy družstiev a všetky drobnosti, ktoré treba pred ostrým štartom sezóny pripraviť či zariadiť. Veríme, že nastávajúca sezóna prebehne k našej spokojnosti a po jej skončení budeme mať dôvod na spokojnosť.

Ing. Dušan Hrnčiar, Ing. Branislav Oravec

Aktivity Únie žien v Ľubeli

MDD s našimi najmenšími

Aj slniečko sa usmievalo na našich šikovných škôlkarov. Počas dňa, ktorý patrí iba im – Deň detí, si

užili veselé popoludnie na školskom dvore. Toto najmilšie podujatie si nenechali ujsť ani členky Únie žien Slovenska v Ľubeli – Gabika Kanderová, Magdaléna Oravcová, Eliška Jurisová, Lenka Ošková a Mária Ošková, ktoré priniesli deťom kopec sladkostí a nové hračky – pestré lopty, autá i kocky. A ako sa na takýto sviatok patrí, nechýbala dobrá zábava, sladké prekvapenie a samozrejme nádherný kultúrny program od detí z celej materskej školy v Ľubeli. Pani učiteľky sa realizovali naplno a pripravili pre svojich hostí program plný zábavy, hier a zaujímavých aktivít.

Veľkú radosť deťom urobili dvaja šašovia „Oškáči“, ktorí im zanechali na líčkach krásne srdiečka. Spolu sme si zatancovali, zaspievali a všetci sme domov odchádzali s dobrou náladou a úsmevom na tvári. Škôlkari sa tešili zo sladkostí a nových hračiek. Deň to bol čarokrásny, každý chcel, aby trval čo najdlhšie, ale aj sviatku detí zazvonil zvoniec, a tak ako každá rozprávka, aj MDD v Ľubeli mal koniec.

Prajeme všetkým detičkám, nielen v tento ich veľký sviatok, ale po všetky dni, aby mali šťastné a spokojné detstvo, aby boli milované a dostávali od svojich blízkych čo najviac pozornosti a lásky.

Deň matiek

Život to je matka a matka je obeta. Aj keď výchova detí si najmä zo strany matiek vyžaduje obrovské úsilie a veľký kus práce, nie je to prácou... je to poslaním. Nuž, vzdajme úctu matkám, ktoré v mene tohto posolania nezištne obetujú nielen svoj voľný čas, svoje tajné plány a ambície, ale ak by bolo nutné aj svoje zdravie. 1. júna 2024 Únia žien Slovenska v Ľubeli trochu s omeškaním privítala pri príležitosti Dňa matiek na svojej hodnotiacej schôdzi

viac ako 50 svojich členiek. Večer spríjemnili svojim programom deti zo Základnej školy s materskou školou Ľubeľa, Júlia Hollá zaspievala krásne slovenské piesne v sprievode Romana Jurščáka a pani Drahoslava Gemzická svojím prednesom zohrala naše srdcia. Po príhovore predsedníčky Viery Bubniakovej, následnom zhodnotení predošlého roku a nových plánov únie žien, sa zúčastneným členkám prihovorili aj naši vzácní hostia. Okresná predsedníčka pani Ľudmila Mikulášová vyzdvihla poslanie matky v spoločnosti a dištancovanie sa Únie žien Slovenska od útokov a nevraživosti v našej spoločnosti. MUDr. Elena Hrbčová nás vo svojom krásnom príhovore svojimi slovami precítila. Starosta obce Erik Gemzický sa pre svoje pracovné povinnosti stretnutia nezúčastnil, ale odkázal nám svoju podporu v našej ďalšej práci.

Naše chuťové bunky výborne navarenou sviečkou pohladila Beátka Bartková s manželom. Veríme, že Únia žien Slovenska v Ľubeľi bude aj naďalej neoddeliteľnou súčasťou obce Ľubeľa.

Keď žienky z Ľubele gulášik uvaria, všetky chuťové bunky sa odhalia

Pod týmto mottom sa Únia žien Slovenska v Ľubeľi v sobotu 15. júna 2024 zúčastnila 2. ročníka súťaže vo varení gulášu v Partizánskej Ľupči, ktorý usporiadal tunajší DHZ. Za ukážkového počasia a účasti 16 družstiev sme sa umiestnili na krásnom 3. mieste.

Usporiadateľom patrí veľká vďaka a my sa už tešíme a všetkých srdečne pozývame do ovocinárskej záhrady v Ľubeľi, na už 14. ročník súťaže vo varení gulášu O putovnú varechu starostu obce Ľubeľa.

Mgr. Mária Ošková, Mgr. Mária Hrbatá

Základná organizácia Slovenského zväzu záhradkárov v Ľubeli oslavuje šesťdesiatku

Nie je mnoho základných organizácií Slovenského zväzu záhradkárov (SZZ) na Slovensku, kde na pozemku organizácie spoločne hospodária všetci jej členovia. Tento z ekonomického hľadiska zdanlivo relikť minulosti môže byť časťou dnešnej spoločnosti založenej na individualizme skutočne vnímaný ako niečo historicky prekonané. Či však práve dogma individualizmu, ktorej sa s pokorou aktuálne klaniame, je pre zdravotný stav spoločenských vzťahov tým ideálnym riešením prinajmenšom polemické.

(obr.1)

Generácie záhradkárov, ktoré ovocný sad zakladali, a ich nasledovníci, ktorí sa v súčasnosti oň starajú, to nerobili a nerobia primárne so zisťných dôvodov. Samozrejme, akékoľvek naturálne benefity na báze nespracovaného ovocia či jeho finalizácia do kvapalnej formy sú vítaným liekom proti neduhu individualizmu. Práve všetky sezónne aktivity v sade sú príležitosťou, kedy sa pri orezávaní ovocných stromov, prerezovaní ríbežľových kríkov, lisovaní ovocia či kosení nestretávajú v tomto krásnom prírodnom prostredí, ktoré je súčasťou intravilánu obce, len záhradkári. Ovocinárska záhrada, ako si sad ZO SZZ občania premenovali, je miestom, kde v prípade potrebnej výpomoci stretnete členov ďalších spoločenských organizácií v obci.

Záhradkári sa už roky môžu spoľahnúť na pomoc pri ošetrovaní a zbere ríbežlí na členov ZO Jednoty dôchodcov na Slovensku a členky združené v ženských organizáciách v obci. To sú tie príležitosti k upevňovaniu nielen formálnej spolupráce, ale aj upevňovania priateľstiev a výmeny skúseností s riešením problémov spoločného záujmu. Alebo len tak bezstarostne po práci posediť a vychutnať si prítomnosť susedov a známych. To je to územie, ktoré nerozdeľuje, ale spája. Priestor, ktorý búra betónové ohrady v našej duši.

Aj keď v turbulentných porevolučných rokoch boli obavy, či si spoločenské zmeny nevynútia zánik organizácie, oveľa nebezpečnejším sa ukázal jeden z prirodzených a rovnako nebezpečných faktorov. Vtedajší zakladatelia a členovia sú dnes osem- či deväťdesiatnici a stále viac z nich svoje skúsenosti uplatňuje už v starostlivosti o rajske záhrady. Ešte pred piatimi rokmi hrozilo, že generačná výmena stroskotá na nezaujme mládeže zapájať sa do aktivít spojených s fyzickou prácou a spoločenským angažovaním.

Dnes môžeme s uspokojením konštatovať, že základná organizácia SZZ v Ľubeli je vekom dôchodkyňa, no jej zdravotný stav sa podarilo stabilizovať. Prispela k tomu infúzia vstupu niekoľkých nových členov v strednom veku, nielen fyzicky vitálnych, ale tiež kreatívnych, ochotných svoje nápady zamerané na to ako dať našej seniorskej oslávenkyni nový dych, aj realizovať.

Preto tí všímavejší ste práve v tomto, pre základnú organizáciu významnom roku, mohli zaregistrovať niekoľko významných zmien. Už viac rokov neďaleko chaty slúži pre potrebu nielen záhradkárov, ale aj pre vybrané spoločenské podujatia či pre vyžiadané rodinné oslavy a iné súkromné účely prístrešok so

(obr.6)

(obr.2)

sedením, umožňujúci v letných mesiacoch posedenie mimo interiéru.

V tomto roku sa hlavne pričinením nášho člena pána Petra Bubniaka, ktorý preukázal nielen výborné organizátorské schopnosti, ale dokázal angažovať do sponzorskej pomoci aj ďalšie subjekty a sám sa prácou významne podieľal na všetkých realizovaných aktivitách. Na výmene plota z južnej strany (smerom od Liptovských Kľačian) (obr.1) mu významne sekundoval predseda ZO SZZ v Ľubeli pán Anton Budvesel.

Zvlášť aktívne sa nielen na novom oplotení, ale aj na rekonštrukcii premostenia ponad Kľačianku (obr.2), ktoré je vstupom do sadu z východnej strany, okrem menovaných podieľali aj členovia: Martin Macík, Ferdinand Vyšňan, Igor Švec, Miroslav Švec, Ján Gregor, Jozef Oško a podľa svojich fyzických možností aj ďalší členovia.

Uvítali sme aj pomoc mládeže z radov rodinných príslušníkov členov ZO, ktorí pomohli s ochranným náterom a drobnými opravami strechy na chate. Aj keď niektoré z uvedených prác ešte nie sú ukončené, záhrade v novom šate prospela aj včelia kolónia jedného z našich členov (obr.3). Obojstranne výhodná spolupráca nielenže pomôže naplniť úle kvalitným medom, ale v sade bude vďaka početnej armáde pracovných opelovačov viac ovocia.

No o tom, že záhrada má svojich sympatizantov aj z iných zástupcov živočíšnej ríše, ktorí prispievajú k jej prirodzenej biodiverzite, sme sa mohli presvedčiť v nedávno minulých dňoch pri kontrole vykonávaných prác na oplotení (obr.4).

Svoju zvlášť významnú úlohu ovocný sad zohráva svojou prírodnou scenériou a zákutiami zvlášť na začiatku leta, kedy by ste v našej obci len ťažko hľadali miesto poskytujúce taký ideálny priestor pre aktívny, ale aj pasívny odpočinok (obr. 5 a obr. 6).

-sm-

(obr.3)

(obr.4)

Stalo sa

Na Viackove znela slovenská hymna aj Tichá noc

Obdobie vianočných sviatkov je v našej obci každoročne aj v znamení tradičného výstupu na Viackov, ktorý aj v tomto roku zorganizovala Obec Lubeľa a Poľovnícke združenie Viackov.

26. decembra 2023 privítal stálych aj nových účastníkov výstupu z rôznych lokalít nielen Liptova pri chate na Viackove predseda Poľovníckeho združenia Viackov Erik Bubniak, ktorý bol aj hlavným hosťom.

Pre približne 60 prítomných pripravil chutný guláš a varené víno. Účastníci výstupu si spoločne zaspievali slovenskú štátnu hymnu aj obľúbenú vianočnú pieseň Tichá noc, a tiež vypočuli báseň o Viackove, ktorej autorom je Ing. Ján Švec – Petek. Báseň vyrytá do dreva a podpisy účastníkov tohto-

ročného výstupu na drevenej tabuľke budú zdobiť chatku na Viackove.

Všetci zúčastnení sa podpísali aj do kroniky, ktorú založil Erik Bubniak. Súčasťou tejto milej akcie bola opäť aj finančná zbierka na výsadbu ovocných stromčekov na Viackove, pričom fotografie v kronike zachytávajú aj prvú úrodu jablák na vysadených stromčekoch.

Kto si chce oživiť spomienky vpísané do kroniky, pozrieť vysadené ovocné stromčeky alebo si vychutnať nádhernú scenériu našej obce z našich krásnych hôr, môže navštíviť Viackov kedykoľvek počas roka, alebo počkať na ďalší spoločný výstup opäť o rok.

Detičky, vitajte!

Obec Ľubľa v utorok 26. marca uvítala detičky do života, ktoré sa narodili v uplynulom roku. Obec si takto každý rok uctí a poteší sa detičkám, najmladším obyvateľom našej Ľubele.

Slávnostný program sa začal v krásne vyzdobenej obradnej miestnosti prednesom básne v podaní Zarky Krajčiovej. Po príhovore starostu obce Erika

Gemzického nasledovalo osobné poblahoželenie a zápis do pamätnej knihy obce. Každá rodinka dostala malý darček a ovocný stromček, jabloň, ako pamiatku na dnešný deň. Prvý predvísadbový rez urobil a ako zasadiť a postarať sa o stromček, porozprával Mário Humený. Potom už nasledovala voľná debata pri čaši vína, ale aj nealkoholického nápoja.

-red-

Už rok sa v Šport bare hádže. Konkrétne šípkami

Je to už rok, čo si steelové šípky našli svojich fanúšikov v našej obci. A práve pri tejto príležitosti sme v spolupráci s obcou zorganizovali výročný turnaj dvojíc.

Žiaľ, nemohli sa ho zúčastniť všetci, či už kvôli pracovným povinnostiam resp. nemoci, a tak si svoje sily zmeralo sedem dvojíc. Po náročnej úvodnej fáze, kde sa hralo systémom každý s každým, nasledovali zápasy o trofeje. Súboj o 3.miesto lepšie zvládla dvojica Martin Kúkol - Ján Urban a mohli sa tešiť z pohárov.

Vo finále sa stretli dvojice Michal Tomek-Ján Budvesel a Michal Kúkol-Peter Kubík. A hoci výsledok 6:2 vyznieva dosť jednoznačne, v skutočnosti to bol napínavý boj, kde veľakrát rozhodovala jedna šípka.

Ak by som mal zhodnotiť ten "rok šípk", tak je zaujímavé ako vidieť výkonnostný progres jednotlivých hráčov. No podstatnejšie je, že sa vytvorila skutočne výborná partia zanietencov tohto športu a zachovávajú šípkam priazeň.

-J.Urban-

Láska k poézii ju očarila

Drahlava Gemzická – Drahuška ako ju všetci poznáme a oslovujeme, je aktívna dôchodkyňa – predovšetkým matka, stará mama, ale aj aktívna spoluobčianka. Okrem svojej rodiny a vnúčat, ktoré miluje nadovšetko, venuje sa aj ďalším záľubám. Posledné roky pracovala ako pedikérka a že s jej prácou boli zákazníci spokojní, dôkazom je záujem o jej služby aj v súčasnosti, a tak v tejto oblasti pracuje naďalej, aj keď v menšom rozsahu.

Ako členka spoločenských organizácií v obci, či je to Slovenský Červený kríž, Únia žien, Jednota dôchodcov alebo Zväz protifašistických bojovníkov, sa aktívne zapája do ich činnosti.

No ďalšou jej záľubou, na ktorú chcem upriamiť vašu pozornosť, je láska k umeleckému slovu. Táto záľuba ju sprevádza od mladosti a zostala jej verná aj dnes. Rada číta básne a rada ich prezentuje aj na verejnosti. Našla si okruh priateľov, ktorí ju v tejto záľube podporujú. Patrí medzi nich aj pani Katarína Devečková, takpovediac jej dvorná autorka. Jej básne Drahuška rada recituje, pretože sú jej blízke, vychádzajú z reálneho života. Či už je to báseň „Stará mama spomína“ alebo „Čas života“.

A kde sa Drahuška prezentovala? Boli to súťaže dôchodcov v prednese poézie a prózy v Dome Matice slovenskej, členské schôdze Slovenského Červeného kríža či Jednoty dôchodcov alebo Únie žien v Ľubeli. Už niekoľkokrát sa zúčastnila v Banskej Bystrici celoslovenskej súťaže Návraty poézie o cenu Andreja Sládkoviča, ktorú organizuje už 13 rokov časopis Slovenka. V tomto roku sa prvýkrát zúčastnila aj okresných súťaží: Hviezdoslavov Kubín, najstaršej aj najprestížnejšej postupovej súťaže v prednese poézie a prózy (v tomto roku sa uskutočnil už jeho 70. ročník), či Rázusovie Vrbica – prehliadky recitačného a literárneho umenia z tvorby liptovských literátov.

Je potešiteľné, že k láske k poézii vedie aj svoju vnučku Karolínu, ktorá pokračuje v jej šľapajách. Získava prvé skúsenosti na recitačných súťažiach v rámci okresu a predstavila sa spolu so starou mamou aj súťaže v Banskej Bystrici v minulom roku.

A aké je Drahuškino krédo? „Nie vždy je potrebné zvíťaziť, ale zúčastniť sa“. A tak veríme, že i naďalej bude svojím prednesom rozdávať radosť a lásku nielen milovníkom umeleckého slova, ale každému, kto má rád kultúru.

Mgr. Mária Kubíková

Spolupráca našej školy s poľovníkmi

Na Deň Zeme 22. apríla 2024 zavítal do základnej školy predseda Poľovníckeho združenia Viackov Erik Bubniak. Jeho návšteve predchádzalo prinesenie dreva na vtáacie búdky, ktoré darovali poľovníci. Pod vedením Mgr. Dominika Kojša na hodinách technickej výchovy naši ôsmaci vytvorili dve búdky, ktoré budú slúžiť v revíri pre sovy.

Žiaci 6. ročníka aj deti na prvom stupni sa od poľovníka dozvedeli viac o poľovníctve na Lipťove, učili sa rozoznávať zver a jej stopy, oboznámili sa aj s úlohou poľovníckeho psa. Táto vydarená spolupráca bude určite pokračovať, pánovi Bubniakovi ďakujeme za cenné rady, nápady a materiál.

-em-

Pripomenuli sme si 79. výročie oslobodenia našej obce

Obec Ľubľa si 4. 4. 2024 pripomenula oslobodenie od nemeckej armády.

... Počas povstania sa v obci ustanovil revolučný národný výbor, mnohí ľubľskí chlapi odchádzali k partizánom. I po ústupe partizánskych a vojenských jednotiek do hôr zostali občania obce v úzkom kontakte s partizánmi. Keď v marci 1945 partizáni napadli v obci nemeckú hliadku a zastrelili 2 nemeckých vojakov, nasledovali represálie. Obec 24. marca 1945 obsadila trestná jednotka SS, nemeckí vojaci zastrelili 4 ľudí, zapálili 6 domov a 19 hospodárskych budov, do koncentračných táborov odvliekli 31 obyvateľov.

Obec sa dočkala oslobodenia 4. apríla 1945...

Tradičná spomienka

A zase prišiel čas, keď naliehavejšie v nás ožívajú spomienky starých rodičov a rodičov na kruté vojnové udalosti. Je chvályhodné, že aj po 80-tich rokoch táto spomienka v našich podmienkach Ľubele pretrváva a je už, či pri výročí SNP, alebo skončení II. svetovej vojny vlastne u nás tradičná. A tradícia je pamäť, tradícia je úcta k predkom, to je odkaz, s ktorým nesmieme hazardovať.

Myslime na národné tradície, národnú orientáciu našich ľudí, čo sa postavili za národné oslobodenie od fašizmu. Majme na mysli ich postoje, ich vlastenectvo a patriotizmus. Toto je naša vlasť, to je naša obec, tu je náš rodokmeň. Strom musí mať korene a ak ich nemá, nemôže rásť. I národ musí mať ducha. Buďme hrdí nositelia tradícií. Preto aj našim občanom, ktorí prežívali útrapy tej doby, aj tým, ktorí bojovali za naše národné oslobodenie, treba venovať spomienku a vzdať hold úcty a vďaky.

-bko-

Medzi deťmi v škôlke

1.jún – Medzinárodný deň detí si každoročne pripomínáme návštevou detí v materskej škole. Nebolo tomu inak ani tento rok.

Už 31. mája (piatok) zavítali členky MS SČK v Lubeľi

Janka Budveselová, Milka Kubíková a Mária Kubíková medzi deti. Milé stretnutie s deťmi a ich učiteľkami sa vydarilo. Takmer slnečný deň umožnil deťom ukázať nám niečo z ich tvorivosti – spev, tanec a detské hry zaznievali priamo vo vonkaj-

ších priestoroch areálu školy. A bolo sa na čo pozeráť, deti opäť nesklamali. Upútali nás svojou bezprostrednosťou, hravosťou a veselosťou. Vtiahli nás do ich detského sveta, čím nám pripomenuli i naše detstvo. A aká bola za ich chvíle strávené s nami naša odmena? Úprimné poďakovanie, pár rozprávkových knižiek, niekoľko nových hračiek, nechýbala ani sladkosť pre každé dieťa a daný prísľub že o rok sa pri príležitosti MDD opäť stretneme.

Mgr. Mária Kubíková, predsedníčka MS SČK

Čistý revír, čistá príroda

V duchu tohto hesla 21. apríla 2024 poľovícke združenie Viackov spoločne s obcou Lubeľ a Lipt. Kľačany zorganizovali vyčistenie okolia našich obcí. A že to nebolo márne, svedčí aj množstvo vyzbieraného odpadu.

Dobrá paca, ale aj výborný divinový guláš bol odmenou pre všetkých dobrovoľníkov, medzi ktorými nechýbali ani členovia DHZ Lubeľ.

Ďakujeme všetkým zúčastneným, veríme, že o rok budeme mať menej práce a nezodpovední ľudia sa spamätajú.

Plánované kultúrne a športové aktivity v obci Ľubela – rok 2024

Termín aktivity	Názov aktivity	Miesto konania	Organizátor/-i
3.8.2024	Súťaž vo varení gulášu o putovnú varechu starostu obce	Ovocinárska záhrada	Obec Ľubela, Únia žien Slovenska
29.8.2024	Pietna spomienka pri príležitosti výročia SNP	Pamätník SNP	Obec Ľubela, ZO SZPB
31.8. – 1.9.2024	Športový víkend: Ľubeľský pílus a Beh Ľubeľou	Futbalové ihrisko	Obec Ľubela
13. – 14.9.2024	Ľubelaľfest – festival ochotníckych divadiel	Kultúrny dom	ĽOD K. O. Urbana
október 2024	Od kaplnky ku kaplnke	Obec Ľubela	Únia žien Slovenska
október 2024	Stretnutie starostu obce so seniormi pri príležitosti Mesiaca úcty k starším	Kultúrny dom	Obec Ľubela
6.12.2024	Mikuláš s prvou pomocou	Kultúrny dom	MS SČK Ľubela
8.12.2024	Vianočné trhy	Kultúrny dom	ZŠ s MŠ Ľubela, Únia žien Slovenska
25.12.2024 30.12.2024	Divadelné predstavenie	Kultúrny dom	ĽOD K. O. Urbana

Obecná knižnica v číslach za rok 2023

Počet stálych čitateľov: 47
 z toho detí do 15 rokov: 11
 Počet návštevníkov knižnice: 407
 z toho detí: 135
 Počet vypožičaných kníh: 1 159
 z toho pre deti: 218
 Počet vypožičania časopisov (Slovenka, Život): 182
 Počet nových kníh: 90
 z toho pre deti: 11
 Hodnota nových kníh v €: 951
 Počet informatívno-vzdelávacích podujatí: 4
 pre deti zo ZŠ s MŠ Ľubela: 3

pre deti zo ZŠ s MŠ Dúbrava: 1
 Celkový počet kníh k 31. 12. 2023: 4 782
 z toho pre deti: 1 267
 Celková hodnota kníh v €: 24 943
 Otváracie hodiny obecnej knižnice v Ľubeli: štvrtok 13,00–17,00 hod.

Úlohy pre najbližšie obdobie:

- vypracovať nový výpožičný poriadok
- na stránke obce vytvoriť knižničné okienko

Mgr. Mária Kubíková, knihovníčka

Ulice obce zaplnili fašiangové masky

**„Fašianok je milý sviatok
ponúknite šunky plátok.
Slaninku aj klobás pár
neľutujte pre nás dar.
My vám za to zaželáme
zdravie, šťastie, požehnanie.“**

Tento veršík sa stal akýmsi sprievodcom dnešnej soboty 27. januára – tradičnej bursovačky, ktorú zorganizoval Miestny spolok SČK v Lubeli.

Hudba, spev a tanec sa takmer po celý deň ozývali dedinou. Postarali sa o to bursovníci, menovite D. Mihalovičová, M. Kubíková, Z. Budveselová, V. Kubíková, M. Ošková, E. Budveselová, E. Jurisová, D. Gemzická, E. Glončáková, J. Tholtová, V. Jurigová, E. Bubniaková, M. Magerčiaková, V. Mrvová, D. Matejovie a E. Oravcová, ktorí sa prevtelili do známych i menej známych postavičiek a tak sme mali možnosť na ulici stretnúť zvieratká – medvedíka, ovečku, tigra, kravičku; snehuliaka, kata i kocúra v čižmách, anjelika, princezné, krojované dievčence i známe cigánky. Nechýbala ani baba Jaga, či mladé vojačky a samozrejme i pestro vyzdobený vozík s bábätkom. Malo sa na čo pozerieť. Do spevu a tanca vyhrávali R. Jurščák, P. Štrba a M. Harman. Usmialo sa i počasie a tak nechýbala dobrá nálada a pohoda.

O bursovníkov sa v kultúrnom dome počas celého dňa svedomito starali doktorka Hrbčová, H. Obrciánová, J. Kováčova, J. Budveselová a M. Kubíková. Uvarili hriatô na začiatok, na pochôdzku vybalili bursovníkov košmi s doma vypraženými šiškami, postarali sa o desiatu a na obed kapustnicu s úderným mäscom a babkou. Všetci si na nej pochutili. Ruky k dielu priložili i ďalšie členky ČK E. Urbanová, J. Jurisová a L. Pavlaninová priniesli šišky, slané pečivo i sladké koláče.

Po dobrom a výdatnom obede pri hudbe a speve sa ešte spomínalo na celodenné zážitky.

Unavení, ale šťastní a spokojní účastníci sa postupne večierkom vracali do svojich domovov.

A čo dodať na záver? Všetkým sa patrí úprimne poďakovať, vyjadriť im obdiv za ochotu pripomenúť si tento tradičný ľudový zvyk a vysloviť presvedčenie, že tohtoročná bursowvačka sa opäť vydarila.

- Mgr. Mária Kubíková, predsedníčka MS SČK-

Muriena, Muriena, kde si prebývala?

Na tom vyšnom konci,
v tom deravom domei...

15. marca 2024 sa členovia ZO JDS v Lubeli spolu s detičkami z materskej školy pod vedením p. učiteľky Jurčšákovej a p. učiteľky Hrnčiarovej lúčili s pani zimou, ktorá odovzdala žezlo pani jari.

Jar prináša teplo, radosť a zeleň na polia, do lesov, je bohyňou liečiteľstva, má moc uzdravovať a prebúdzat prírodu k životu. Jar bola a je veľmi uctievaná hospodármi. Je to víla, ktorá učí ľudí orať, siať, pásť stádo.

Pre Slovensko platí porekadlo: „Nebi zem, nedá ti chleba...“.

Jozefína Slavkovská, predsedníčka ZO JDS Lubeľa

Sadíme my mája, čo nám dajú za ne...

...takto sa spievalo a veselilo v našej obci v sobotu 18. mája 2024. ZO JDS v Ľubeli pod záštitou obecného úradu spolu s chlapcami z hasičského zboru pod vedením Ferka Vyšňana a detičkami z materskej školy pod vedením p. učiteľky Kristínky Jurščákovovej ozdobili našu obec postavením mája.

Máj je symbol lásky a radosti. Stavanie mája je chvíľa, ktorá spája ľudí už storočia. Máj postavený na Turíce symbolizuje našu vzájomnú podporu, silu, lásku, odhodlanie žiť život plným dúškom, bez ohľadu na vek. My dôchodcovia vieme, aké dôležité je oslavovať, každý moment uchovávať, odovzdávať tradície a zdieľať ich s mladšími. Nezaбудnime, že každý deň je darom, každá tradícia je mostom medzi minulosťou a budúcnosťou. Nech tento máj stojí pevne a hrdo, ako každý z nás.

Ďakujem všetkým, ktorí ste s nami zdieľali tento krásny okamih plný potešenia a radosti. Veľké ďakujem patrí aj členom a členkám ZO JDS.

Jozefína Slavkovská, predsedníčka ZO JDS Ľubela

Ako sa správať v oblastiach s výskytom medveďa hnedého (*Ursus arctos*)

Ako sa vyhnúť stretu

- Pri plánovaní návštevy miest, kde je pravdepodobný výskyt medveďa hnedého, je dôležité dodržiavať niekoľko bezpečnostných zásad. Nikdy by ste nemali chodiť na takéto miesta osamote, je lepšie pohybovať sa v skupine a udržiavať blízky kontakt so všetkými členmi skupiny.
- Plánujte svoju návštevu tak, aby ste vyrážali a vracali sa počas denného svetla, nie počas súmraku alebo svitania, keď sú medvede najaktívnejšie. Počas návštevy takýchto lokalít komunikujte a buďte hluční, dajte o sebe vedieť, napríklad hudbou alebo rádiom. Tento neprirodzený hluk upozorní medvede na vašu prítomnosť a pomôže predísť nečakaným stretnutiam.

- Pamätajte, čím menej prehľadný je terén, tým väčšia je šanca na stret s medvedom. Ak terén neumožňuje dostatočný rozhľad, postupujte pomaly, vytvárajte hluk a buďte obozretní. Je dôležité, aby medveď vedel o Vašej prítomnosti a mal dostatok času na to, aby mohol prerušiť svoju aktivitu a bezpečne sa vzdialiť.
- Vždy sledujte pobytové znaky ako sú stopy, trus, medvedie stromy a vyhýbajte sa oblastiam, kde sú takéto znaky viditeľné, najmä ak sú čerstvé. Pri náleze kadáveru je potrebné okamžite opustiť lokalitu.

Čo robiť pri strete

- Ak zbadáte medveďa na veľkú vzdialenosť, napríklad na protiahlom svahu, je najlepšie sa pomaly vrátiť späť tým smerom, odkiaľ ste prišli.
- V prípade stretnutia s medvedom na bližšiu vzdialenosť je dôležité zachovať pokoj. Dajte medveďovi vedieť o svojej prítomnosti tým, že sa mu prihovorate kludným hlasom. Vyhýbajte sa očnému kontaktu, ale pozorujte čo robí medveď. Nestrácajte ho z dohľadu a cúvajte späť tým smerom, odkiaľ ste prišli. Nerobte prudké pohyby, neotáčajte sa k medveďovi chrbtom a nebežte.
- Ak narazíte na medvedicu s medveďatami, nikdy sa nepokúšajte vstúpiť do priestoru medzi medvedicou a jej mláďatá. Ak sa ocitnete v takejto situácii, nestrácajte medvedicu z dohľadu a pomaly sa od nej vzdalujte, cúvajte.
- V situáciách kedy sa stretnete s medvedom, je dôležité na medveďa neútočiť (nehádzať skaly alebo iné predmety), nesprávať sa agresívne, nerobiť prudké pohyby, neotáčať sa mu chrbtom, nepozerať mu priamo do očí a neutekať pred ním. Správajte sa tak, aby medveď nevyhodnotil situáciu ako rizikovú a nezačal sa brániť.

Čo robiť pri útoku

- V prípade, že sa ocitnete v situácii, keď na vás medveď zaútočí, je dôležité vedieť, ako správne reagovať. Medvede sú silné zvieratá, ktoré môžu ľahko zraniť alebo zabiť človeka. Je nevyhnutné mať pripravený plán a vedieť, ako postupovať. Ak máte k dispozícii medvedí sprej, použite ho. Medvedí sprej je navrhnutý tak, aby medveďa odradil a poskytol vám čas na ústup. Ak nemáte sprej, existuje aj iná stratégia, ktorú môžete použiť. Priľajte sa tvárou k zemi, chráňte si hlavu a krk rukami. Nehybte zostaňte ležať až do odchodu medveďa.
- V žiadnom prípade sa nepokúšajte bojovať s medvedom. Aj keď sa môžete cítiť ohrození, pokus o boj by mohol situáciu len zhoršiť. Medvede sú oveľa silnejšie a rýchlejšie ako ľudia a pokus o boj by pravdepodobne skončil vážnym zranením alebo smrťou.
- Tieto odporúčania môžu zvýšiť Vaše šance prežiť útok medveďa, ale vždy je najlepšie vyhnúť sa oblastiam, kde sa medvede často vyskytujú. Pamätajte, že najlepšou ochranou je prevencia. Vždy rešpektujte divokú prírodu a jej obyvateľov.

Mapa pôsobnosti jednotlivých zásahových tímov

ZÁSAH VÝ TÍM
PRE MEDVEĎA HNEDEHO

- +421 903 201 978 – Zásahový tím Sever
- +421 903 201 879 – Zásahový tím Juh
- +421 910 658 615 – Zásahový tím Západ
- +421 910 406 581 – Zásahový tím Podpoľanie
- +421 910 406 418 – Zásahový tím Ponitrie

Predškolači zavítali do obecnej knižnice

Už tradične každoročne v mesiaci marci zavítajú do obecnej knižnice deti zo základnej alebo materskej školy. Nebolo tomu inak ani v tomto roku. A prečo práve v mesiaci marci?

Marec je od roku 1955 vyhlásený za „Mesiac knihy“. A to na počesť nášho národného buditeľa Mateja Hrebendu, legendárneho šíriteľa a zberateľa slovenskej a českej knihy, ktorý sa narodil i zomrel v tomto mesiaci. Hoci bol takmer slepý miloval knihy, cestoval po Slovensku a učil deti čítať. Vďaka nemu mohli knihy spoznávať i chudobní a nevzdelaní ľudia. Svojim počínom prispel k vybudovaniu viacerých knižníc.

V Lubeľskej knižnici privítala pani knihovníčka v tomto roku dňa 7. marca predškolákov z MŠ Lubeľa a 19. marca predškolákov z Dúbravy. Po prvýkrát prišli do priestoru knižnice medzi knihy uložené v regáloch. Získali prvé informácie ako vlastne knižnica funguje. Ako sa triedia knihy podľa obsahu, ako je možné stať sa pravidelným čitateľom knižnice, kedy je knižnica otvorená pre verejnosť a aké sú povinnosti čitateľov, nezabudla tiež pripomenúť ako treba zaobchádzať s knihami. Potom pri spoločnom posedení pri knihách, ktoré si deti vybrali podľa vlastného záujmu sa rozhovoreli i deti samotné. Pochválili sa pani knihovníčke

aké knihy sa im najviac páčia, kto im z nich najčastejšie čítava, ako sa im páčia i obrázky (ilustrácie) v knihe, čo si z nich najviac pamätajú.

Čas strávený v knižnici s knihami rýchlo ubehol a pani knihovníčka verí, že v deťoch zanechal pocit že dobrá kniha sa stane ich častejším spoločníkom a v budúcnosti zavítajú už ako nádejní čitatelia do knižnice.

Mgr. Mária Kubíková, knihovníčka

Spomienka na Viackov

(60-te roky 20. storočia)

Kohút bol prvý, čo ohlasoval nový deň. Slnko zobudil, to blyslo ponad starú plánku pri studni a vyhnalo tmu z dreveníc, v šechtári cvrlikalo ranné mlieko a v peci vzdychal ražný chlieb, chotár už čaká vyzlátený, ty z neho žiješ a on je tvoj svet.

Cez Výhon, čo vychodil statok z dediny, kráčam v starých bagančiach obutý, grúň vzopína sa, hlbokú cestu treba prejsť cez skaly a strmú prť zavalenú starým vývratom, prekročiť zopár suchých svrčín a otvára sa živý chrám, je majestátny a celý z dreva, víta ňa vôňou živíc, húb a machu. Tu cítiš život, počuješ vravu lesných včiel, vidíš smaragdovú jašteričku, mraveniská, nory i ležoviská laní aj „koláč“ z čučoriedok, čo tu medvede zanechali.

Rastlinky, kvietky, muchotrávky, mandľové plávky, rýdziky, kuriatka i kraľujúce hríby, cestičky zvierat, čo sú tu doma a kadial' chodia k vode.

Sojka ti škrieka nad hlavou a všetkým kričí, že si cudzí, veď pravdu má, ale odprevadí ňa až na Buzák. Ty stále kráčaš hore, aj bakoľou si pomáhaš, ale tešíš sa a ukázal sa Viackov, náš starý priateľ, strmé rozkvitnuté lúky, z tých žili naše kravky a my z nich, tu sa kosilo a dorábalo seno aj v pote tváre aj so spevom. On s tými ľuďmi po stáročia žil a oni s ním.

Tu kvitnú trávy, sedmokrásy, prvosienky,

žihľavy, bodliaky, psica, kostihoj, drobučká trojka, púpavy i materina dúška. Ten koberec, čo príroda utkala, má všetky farby a opojné vône a pamätá si našich dávnych predkov. Ja tu sedím na tej lesnej lúke nebeskou klenbou objatý a vpravo cítim Chopok, Sinú a vpredu Kriváň, Baranec, Choč a Salatin, a v tomto venci zapletený – asi neskoršie narodený Havránok za Vrch Hájom leží, čo si aj Keltov pamätá.

Je pravé poludnie...slnko mi visí nad hlavou, počujem šplechot vody – to sú Žleby – oltár tohto chrámu a matička Zem tam pomedzi dve čierne skaly ponúka krištáľovú vodu, taký ľadový drahokam. Vodička číra strminou do doliny uteká pomáhať všetkým, čo tu žijú, po skalách skáče a ponáhľa sa dolu do dediny už ako potok spanilý.

Ponad Noviny sa pozriem dole na dediny, slnko sa už cez Ratajky ku Ľupči schováva. Zvečerieva sa. Cez Buzák, Roveň zbehnem do doliny, na cmiťteri vzdám úctu dušiam v tomto príbytku, pri kríži prežehnám sa, je súmrak a dedina sa chystá spať, nad Alžbetou zvon ohláša sa, v Dúbrave svätý Ondrej zvoní, na Chríbe Kráľovský s bratom na Hôrke končia deň, veď ráno kohút zase rozospieva sa.

Pekný deň vám vinšujem...

Dobrovoľní darcovia krvi za rok 2023

Erik BUBNIAK, Lubeľa 331
Eva CEBECAVEROVÁ, Lubeľa 123
Martin CEBECAVER, Lubeľa 123
Eliška ČOMOVÁ, Lubeľa 363
Petra DIŠKANCOVÁ, Malatíny 146
Eva FORGÁČOVÁ, Lubeľa 21
Stanislava GREGOROVÁ, Lubeľa 427
Stanislav HERCEG, Lubeľa 339
Marek HRIVŇÁK, Lubeľa 334
Juraj JAŠKO, Lubeľa 510
Martin JAŠKO, Lubeľa 510
Patrik JAŠKO, Lubeľa 510
Petra JURIGOVÁ, Lubeľa 495
Jozef JURIS, Lubeľa 223
Kristína JURŠČÁKOVÁ, Lubeľa 352
Oto KANDERA, Lubeľa 632
Ján KAREL, Lubeľa 103
Stanislav KUBÍN, Lubeľa 108
Michal KUBO, Lubeľa 491
Tatiana KUBOVÁ, Lubeľa 491
Zuzana KUBÍKOVÁ, Lubeľa 176
Sofia Karmen MAGERČIAKOVÁ, Lubeľa 524

Denis NAHÁLKA, Lubeľa 545
Dominika NOVÁKOVÁ, Lubeľa 436
Štefan ORAVEC, Liptovské Kľačany 146
Ján OŠKO, Lubeľa 438
Renáta PETRÁŠOVÁ, Lubeľa 225
Oľga PLAUTEROVÁ, Lubeľa 284
Diana STARONOVÁ, Lubeľa 149
Dita ŠTĚCHOVÁ, Lubeľa 2
Alino ŠVEC, Lubeľa 244
Andrea URBANOVÁ, Lubeľa 465
Zlatica VRBENSKÁ, Lubeľa 197
Štefan VRBENSKÝ, Lubeľa 197

Ocenení darcovia krvi:

Bronzová plaketa prof. MUDr. Jana Janského (10 odberov)
Oľga PLAUTEROVÁ, Martin CEBECAVER

Strieborná plaketa prof. Mudr. Jana Janského (20 odberov)
Jozef JURIS, Stanislava GREGOROVÁ

Zlatá plaketa prof. MUDr. Jana Janského (40 odberov)
Otto KANDERA

Mgr. Mária Kubíková, predsedníčka MS SČK Lubeľa

Naše ZDRAVIE

Prvá pomoc pri krvácaní z ucha

Krvácanie z ucha vzniká následkom úrazu (úder alebo náraz v oblasti ucha), pri poranení cudzím telesom alebo vplyvom tlakovej vlny pri výbuchu.

Príznaky: bolesť, hluchota na postihnutej strane, závraty, vytekajúca vodnatá krvavá tekutina z ucha

Prvá pomoc

1. Chránime sa gumenými rukavicami.
2. Postihnutého posadíme, upokojujeme a priložíme jednoduchý krycí obväz (alebo vreckovku, kozmetický tampón a podobne) na krvácajúce ucho a hlavu postihnutého nakloníme na krvácajúcu stranu, aby krv mohla voľne vytekať.
3. Obväz môžeme fixovať čelenkou alebo šatkou.
4. Čo najskôr vyhľadáme odbornú pomoc.

Zdroje:

Dobiáš, V.: *5P Prvá pomoc pre pokročilých poskytovateľov*. Bratislava: Dixit, 2017, 302 s. ISBN 978-80-89662-24-1.

KÖPPL, J.: *Prvá pomoc pri závažných stavoch*. Bratislava: Príroda, 2004.

Svadobná katastrofa v Ľubeli.

Divadelníci premiérovali dvakrát

Vianoce v Ľubeli znamenajú jediné. DIVADLO. A inak tomu nebolo ani tento rok. Premiéru novej komédie si prišlo do sály kultúrneho domu pozrieť viac než 500 divákov.

Ľubelští ochotníci svojich priaznivcov nesklamali ani tieto Vianoce. Pre svoje verné publikum si pripravili premiéru svetoznámej situačnej komédie s názvom Dokonalá svadba. Keďže predstavenie, ktoré bolo naplánované tradične, na Prvý sviatok vianočný, sa vypredalo v priebehu pár hodín, divadelníci si premiéru zopakovali ešte aj 30. decembra a to opäť pred vypredanou sálou kultúrneho domu.

„Veľmi sa teším, že Ľubelčania každé Vianoce žijú divadlom. V hľadisku sa stretávajú celé rodiny, prichádzajú k nám samozrejme aj fanúšikovia divadla z okolitých obcí a miest. Dôkazom toho, že kultúra je pre nás dôležitá je fakt, že tento rok na obidva predstavenia prišlo viac než 500 ľudí. Veľmi sa teším, že je o našu divadelnú tradíciu taký záujem,“ uviedol starosta obce Ľubela a zároveň herec, Erik Gemzický.

Režisérsku taktovku mala aj tento rok v rukách Jana Mlynarčíková, no súbor začal spolupracovať aj s profesionálnym hercom, členom Divadla J.G.Tajovského vo Zvolene, Richardom Sanitrom.

Jeho cenné rady a dlhoročná herecká prax pri-
niesla do kolektívu nový vietor.

„Chceme sa veľmi pekne poďakovať Richardovi
za jeho odbornú pomoc a názory, ktoré nám pri
nacvičovaní tejto náročnej inscenácie veľmi po-
mohli. Sme veľmi radi, že sa stal našim divadel-
ným priateľom a s ochotou a veľkou chuťou spre-
vádzal celý skúšobný proces na javisku,“ poveda-
la režisérka súboru, Jana Mlynarčíková.

Divadelníci opäť rozšírili svoje rady o nových
členov v podobe šepkárok či technika.

A o čom Dokonalá svadba vlastne je? Bill má
rád Rachel. Rachel má rada Billa. Čoskoro bude
svadba. To by tu však nesmel byť svedok Tom,
chyžná Julie a najmä tajomná žena, vedľa ktorej
sa Bill po prehýrenej rozlúčke so slobodou prebú-
dza v novomanželskom apartmáne.

Situačná komédia o tom, že každej svadbe pred-
chádza PREDSVADOBNÁ NOC a tá môže ešte
všetko zmeniť. Klamstvá, zámeny a nedorozume-
nia vyvrcholia v jednu veľkú svadobnú katastrofu.

-Mgr. Lucia Gemzická, foto: Andrej Kubík, ml.-

© Andrej Kubík

Celoštátne pátranie, hľadá sa...

Ľudstvo od svojich prvopočiatkov tvorilo ucelené sociálne skupiny, ktoré garantovali jednotlivcovi schopnosť prežitia. Existencia človeka bola konfrontovaná s pôsobením faktorov, ktoré každému, kto bol vylúčený z tlupy, či neskôr občiny alebo komunity, dávali len mizivú šancu na prežitie. Samostatne si zabezpečiť dostatok potravy dokázal len dospelý, vitálny jedinec v ideálnom fyzickom veku a tým aj v potrebnej kondícii. Pre deti a starcov bolo vylúčenie zo skupiny takmer istým rozsudkom smrti.

Za zvlášť priaznivých okolností sa mohlo stať, že aj vekom hendikepovaným, vylúčeným príslušníkom ľudského spoločenstva bolo dopriate zabezpečiť si potrebnú poživenu, a ak boli dostatočne psychicky rezistentní voči osamelosti, mohli úspešne vzdorovať predčasnej smrti.

V zálohe bol však druhý faktor, ktorý mohol fatálne ohroziť úsilie dožitia sa vyššieho veku. Naši pradávni predkovia neboli dostatočne fyzicky a už vôbec nie technicky vybavení na to, aby individuálne dokázali čeliť bezpečnostným rizikám. Ľudský jedinec bol relatívne dostupná korisť v potravinovom reťazci, pretože spoločnosť na tejto planéte mu robilo priveľa predátorov, ktorí práve v jeho telesnej schránke mali potrebnú energetickú a nutričnú hodnotu potravy nevyhnutnej pre ich prežitie.

Ani samotná príroda nebola voči vyčleneným zo skupiny milostivá. Zostať sám znamenalo nemať prístup k príbytku a tým aj k ohňu. Sám, premrznutý, hladný, vystavený útokom šeliem mohol vyhnanec prežiť niekoľko mesiacov, zriedkavo rokov, no rozhodne vyčlenenie mimo komunitu vždy znamenalo predčasnú smrť.

Kto boli títo vyhnanci, ktorých ostatní členovia spoločenstva neboli ochotní rešpektovať v rámci sociálnych vzťahov? Boli to tí, ktorí sa nedokázali prispôbiť pravidlám správania a konania, ktoré boli stanovené už v rámci rodiny a aj na ďalších, vyšších stupňoch sociálnej štruktúry spoločnosti. Uvedené zásady a pravidlá boli zárodkom toho, čo ďalším zdokonaľovaním naplnilo podstatu toho, čo dnes poznáme pod pojmom morálny a etický kódex. Vytváranie, vyžadovanie a postihovanie ich nedodržiavania bolo zverené skúseným staršinom rodu, neskôr dokonca len panovníkom či jednotlivcom s rozhodujúcim vplyvom na ostatných členov spoločenstva.

Postupnou humanizáciou ľudstvo v predchádzajúcich storočiach dospelo do štádia, kedy o tom, čo je v našom správaní a konaní správne, začala rozhodovať vôľa väčšiny. História našich predkov naučila, že zveriť rozhodovanie za prežitie nie rodín, komunít či spoločenstiev, ale celých

národov nemožno zveriť jedincovi. Tam niekde možno identifikovať počiatky demokracie, ktorú možno lapidárne, ale trefne definovať ako vôľu väčšiny.

Práve túžbou po demokracii boli a sú odôvodňované spoločenské zmeny po roku 1989 v bývalom Československu. Demokracia a sloboda, ako sme sa z naplnenia obsahu týchto pojmov dokázali po týchto zmenách tešiť. Nielen tešiť, tomu prvému, demokracii sme dokonca rozumeli a dokázali ju uplatňovať v každodennom živote, a to rovnako ako kedysi, naprieč sociálnymi štruktúrami spoločnosti od rodiny až po politikov zodpovedných za rozhodovanie o smerovaní štátu.

Pamätáte ešte, ako sme my – bežná populácia, to znamená politicky neangažovaní reagovali na výsledky prvých slobodných volieb bez rozdielu toho čo, či skôr kto bol predmetom volieb? Reagovali sme úplne rovnako ako obyvatelia ostatných vyspelých národov. Viac alebo menej spokojná časť populácie, ktorej predstavy sa nestali realitou, sme skritizovali výsledky volieb v súkromí, na pracovisku či v širšom okruhu známych, a po niekoľkých dňoch už bolo všetko minulosťou a pomerne rýchlo sme sa adaptovali na novú, pre bežného občana aj tak len nepatrne zmenenú realitu. Rovnako sme si prácou museli zarábať na chlieb náš každodenný a či po voľbách bol o niekoľko korún alebo centov drahší alebo lacnejší nijako nezatriaslo základmi demokracie, pre ktorú sme sa pred časom rozhodli. Možno viac ako skutočnosť, že podľa výsledkov volieb sme napr. mäso dovážali zo západu alebo po iných voľbách z východu, nám prekážal fakt, že ho pôvodne potraviny sebestačný štát musí vôbec dovážať.

Viac diskutabilným sa stal obsah, interpretácia a implementácia do života občana toho, čo poznáme pod všeobecným pojmom sloboda. Účelovo sa jeho výklad ústami politikov a médií spojil len s adjektívom politická. Práve pri tomto jej vnímaní skutočne došlo v nových spoločenských podmienkach k zásadnému pozitívnemu zlomu, a to bez akejkoľvek diskusie. Na podporu tohto konštatovania má každý z nás celý arzenál argumentov. Ak to chceme vyjadriť jazykovednou terminológiou, rovnako účelovo sa však zabudlo na adjektívum ekonomická vo vzťahu k podmetu sloboda. V akom vzájomnom hierarchickom vzťahu sú tieto dve kategórie slobody v zmysle ich dopadov na život radového občana, ponechávam v rámci rešpektovania zásad demokracie, samostatne na každom čitateľovi.

Ak sa však vrátíme k tomu, ako môžeme na základe aktuálneho diania v spoločnosti hodnotiť napĺňanie podstaty pojmu demokracia, mali by sme všetci bez rozdielu politického presvedčenia, či sociálnej a inej príslušnosti objektívne priznať, že vývoj jej rešpektovania možno graficky vyjadriť zostupnou krivkou.

Dnes my, ktorí sme neuspeli, už na rozdiel od porevolučných rokov, nie sme schopní svoj postoj verejne prejaviť verbálne či písomne akceptovateľným znechutením. Ešte pred niekoľkými volebnými obdobiami sme aj tí napravo, aj tí naľavo, na sever, na juh a inak postihnutí v prípade volebného neúspechu, okrem obligátneho kritizovania všetkého a všetkých na druhom brehu, čas od času dokázali preukázať určitú mieru sebareflexie a spýtať sa samých seba, prečo sa nám nepodarilo presvedčiť väčšinu. Čo by sme mali robiť lepšie, aby sa v budúcich voľbách preklopili váhy na našu stranu.

Aktuálny vývoj po voľbách v predchádzajúcom aj tomto roku je dôkazom toho, že sme zvolili menej náročnú cestu pre dosiahnutie budúceho volebného úspechu, ako pracovať na zdokonaľovaní vlastnej taktiky a marketingu pri získavaní priazne voliča. Pravdepodobne to chce viac pracovného nasadenia, individuálneho a kolektívneho úsilia ako nástroje, ktorými možno dosiahnuť tento cieľ s podstatne nižšími požiadavkami na riešenia spojené s intelektom a marketingovou kreativitou.

Ústami politikov a prezentáciou všetkých typov médií stačí zaútočiť na najnižšie ľudské pudy, ktorými možno s minimálnymi nákladmi už nielen slovne, ale aj fyzicky zlikvidovať protivníka. Áno, už to nie je súper, rival čiže tak, ako v športe súťaž. Tvrdá, no férová pre organizmus štátu zdravá súťaž.

Už je to protivník, nepriateľ, už je to teda boj, už sú to padlí na bojisku, bitka do posledného muža, v ktorej vo finálnom štádiu zomiera štát a s ním aj to, čo nám viacerým za niekoľko predchádzajúcich rokov stále viac chýba. Dokonca aj úplne nestranní musia konštatovať, že menšina je stále viac presvedčená o tom, že je nespravodlivé, že kormidlom štátu točí väčšina. Žiaľ, tento záver sa netýka len politiky a výsledkov volieb, ale o tom možno viac niekedy nabudúce.

My, občania Slovenska vyhlasujeme celoštátne pátranie po... demokracii. Ona nám nielen chýba, jej nezvestnosť nás všetkých, čo na tomto kúsku zeme žijeme, existenčne ohrozuje.

Veľký Choč

Niekoľko online máp, ktoré hranicu medzi okresmi Ružomberok a Dolný Kubín zakresľujú len cca 30 metrov západne od vrcholu dokonca navádza k presvedčeniu, že najvyšší bod je ešte na území ružomberského okresu.

Aby sme v beztak emocionálne vypätej atmosfére v rámci slovenskej spoločnosti nepodnecovali ďalšie vášne s lokalpatriotickým podtextom, budeme vychádzať z faktu, že len tesne pod vrcholom z východnej strany končí kataster liptovskej obce Lúčky a z juhozápadu kataster Valaskej Dubovej. Obe obce sú situované v Liptove a obsiahnuté v zozname obcí okresu Ružomberok. Tento geografický exkurz preto ukončíme záverom, že nebudeme vychádzať z faktu, kde sa nachádza najvyšší bod Veľkého Choča, ale zo skutočnosti, že jeho masív ako celok je na oravsko-liptovskom pomedzí a svojou turistickou atraktivitou si rozhodne zaslúži pozornosť a zmienku v rubrike o zaujímavostiach a krásach Liptova.

Na rozdiel od ostatných slovenských pohorí zvláštnosťou Chočských vrchov je, že netvoria kontinuálny horský hrebeň s minimálnymi zníženiami nadmorskej výšky v relatívne vysoko položených priesmykoch, ako je to napr. v prípade Západných alebo Vysokých Tatier. Preto na všetkých vrchoch, s výnimkou Veľkého Choča, je turistom spravidla plne otvorený výhľad len na dve zo štyroch svetových strán. V smere hlavného hrebeňa si vždy vychutnáte len pohľad na najbližší vrchol kopca. To však nie je problém Chočských vrchov. Celému pohoriu bezkonkurenčne dominuje práve Veľký Choč, a to v priemere o 400 výškových metrov v porovnaní s ostatnými vrcholmi tohto horstva. Tie sú nielen nižšie, ale rozdelené na jednot-

Veľký Choč je dominantou pohoria Chočské vrchy. Podľa wikipédie odvolávajúcej sa na katastrálnu mapu jeho vrchol patrí do katastra obce Vyšný Kubín. Uvedený fakt inicioval vnútornú polemiku autora, či vôbec v tomto prípade vrch s vrcholom v regióne Oravy zaradiť do našej pravidelnej rubriky.

livé vrchy alebo masívy hlbokými dolinami spájajúcimi regióny Oravy a Liptova len s nepatrným prevýšením oproti nadmorskej výške oboch kotlín.

Práve preto je Veľký Choč doslova turistickou mucholapkou. Kruhovým výhľadom do skutočne vzdialeného okolia bránia až ďalšie vysoké pohoria vzdialené viac ako 10 kilometrov od vrcholovej ružice tejto turisticky atraktívnej dominanty. Výhľady na východ a sever sú aj Oravskou Magurou, Oravskými Beskydami či Západnými Tatrami obmedzené len čiastočne. Preto s troškou fantázie môžete nadobudnúť pocit, že ste sa práve odpútali od gravitačného preklatia a prelietate ponad neďaleký Dolný Kubín – mesto, v ktorom vďaka prevýšeniu a relatívnej blízkosti dokážete aj z tohto vrchu identifikovať jednotlivé ulice a jedinečné stavby. Naopak, niekde v diaľke na severe, vpravo od toku Oravy, sa za zaobleným horizontom dá tušiť poľský Nowy Targ so svojimi satelitnými osadami.

Južným smerom neďaleký Ružomberok Vám z celého mesta odhalí len časť svojej industriálnej pýchy, komíny a priemyselné haly novej varne ce-

lulózy v areáli spoločnosti Mondi SCP. Mesto je aj cez deň schované pod dekou ležiaceho Mnícha, ktorý ho od severu aj v odpočinkovej polohe chráni pred zvedavými pohľadmi nadšencov horskej turistiky. Za zvlášť dobrej viditeľnosti je na identifikáciu jednotlivých vrcholov k dispozícii celý hrebeň Nízkyh Tatier od Kráľovej hole až po Kozie chrbty nad Donovalmi. Zvlášť pozorného turistu upúta dezorientovaný masív nízkotatranského Salatína, ktorý po hádke s rodinou orientovanou východozápadným smerom, buchol trucovito dvermi a vrhol sa tak prudko na sever do liptovskej kotliny, že si na dotyk od Ružomberka takmer podáva ruku s bratrancami z rodiny Choča.

Tí, ktorí si privstali, aby fotografiou vychádzajúceho slnka zanechali svoju vizuálnu stopu na niektorej z (a)sociálnych sietí, majú možnosť zvečniť jeho ranný kúpeľ vo vani Liptovskej Mary. Niekedy, keď sú zvlášť vysoké nároky na jeho pracovnú aktivitu, napríklad počas vrcholiaceho leta, zanedbáva komplexnú hygienu, a môžete ho fotoaparátom akurát tak pristihnúť, keď si svoje ruky ranných lúčov na chvíľku osvieži v zlatistej hladine umývadla Bešeňovskej priehrady.

Doslova impozantné sú pohľady žľabom Veľkého Choča na východ do Rástočnej doliny a doliny Tepľianky, do ktorých východné úbočia Choča padajú takmer kolmo a pri horizontálnej vzdialenosti približne jedného kilometra sa nachádzajú v takmer o tisíc metrov nižšej nadmorskej výške.

Celá táto scenéria, ktorú dostávate bezplatne je darom za to, že ste na chodníkoch na vrchol Veľkého Choča nechali množstvo energie a mnohí aj potu. Zvlášť to platí pre tých, ktorí sa rozhodli pre turisticky náročnejšiu trasu Jastrabou dolinou z obce Lúčky. Typické pre tento chodník je traverzovanie prudkých východných úbočí s prekonávaním skalných prahov miestami s úsekmi vybavenými reťazami, no tí skúsenejší si poradia bez tejto istiacej pomôcky.

Pre menej zdatných skôr odporúčame výstup začať na parkovisku pod obcou a popri múre cintorí-

na vo Valaskej Dubovej. Obec je okrem iného známa Jánošíkovou krčmou a obyvatelia tejto dediny už pred viac ako tristo rokmi mali taký prebytok potravín, že si dovolili hrach sypať len tak z rozmaru pod nohy hosťom, aby tak mali nielen kratochvíľu, ale navyiac zavdali príčinu pre ich právne poľahovačky s vrchnosťou, ktorá pochopiteľne takého mrhanie zdrojmi veľmi radikálne postihovala.

Nad obcou pokračujete skalnatou lesnou cestou úzkou dolinkou, vľavo najskôr lemovanú bralnými stenami, aby ste na konci dolinky vyšli z lesa na prevapivo rozľahlú a pomerne rovinatú Strednú Poľanu. Aj keď Vám k cieľu na vrchole zostáva prekonať už len 400 výškových metrov, môžete sa rozhodnúť pre nočný odpočinok v hoteli Choč.

Svoj príchod do hotela musíte však naplánovať niekoľko hodín pred západom slnka, aby ste stihli deložovať hostí, ktorí nerešpektujú nariadenie opustiť ubytovacie kapacity do 10:00 hod. ráno. Zvlášť problematickými sú v tomto zmysle jazvece, rysy, kuny, ale tiež krkavce, sovy a čas od času aj vretenice. Ak sa Vám z hotela včas podarí vystriedať aj turistov z nemenovanej susednej krajiny, stále nemáte vyhraté. Keďže na poľane je nedostatok kvalitného stavebného reziva, odporúčame z dôvodu nefunkčného automatizovaného systému otvárania dverí improvizovať a doma si do batohu pribaliť hranol 800 × 200 × 100 mm. Jeho sofistikovaným vložením medzi zárubňu dverí zabránite recepcnému, aby v nočných hodinách zo zisťných dôvodov predal prístelku vo vašom luxusnom apartmáne cudzincovi s exotickým menom *Ursus Arctos*.

Ak ste sa nezobudili v tejto vyššej spoločnosti a cítite sa dostatočne odpočinný, môžete si podľa ročného obdobia pre útok na samotný vrchol zvoliť zimnú alebo letnú cestu, ale medveďom je v podstate jedno, pre ktorú alternatívu sa rozhodnete. Pravdepodobne preto, aby uspokojili Vašu túžbu po adrenalínových zážitkoch, našli títo susedia z divočiny zvláštnu záľubu vo vykonávaní veľkej potreby práve na chodníkoch a cestách, aby potom víťazoslávne na instagrame šírili z úkrytu urobené foto strachom pološialených turistov, ktorým sa túto biologickú stopu podarilo identifikovať.

Aj keď v závere našich turistických potuliek sme sa mediálne silne pretraktovanú tému pokúsili odľahčiť určitým nadhľadom s nádychom recesie, na turistiku nerezignujte. Pamätajte, že v horách Vám nič nehrozí, tam sú len zahraniční a občas aj domáci turisti. Medvede sú v turistických rezortoch a mes-
tách.

Deti a prírodné prostredie

Určite by bolo možné v rámci environmentálnej problematiky písať na miestnej úrovni našej obce o množstve konkrétnych priestupkov a nešvárov, ktoré nám všetkým znepríjemňujú život. Nielen niekomu, ale život nám všetkým, napriek tomu, že početná časť občanov nemusí vnímať prehrešky voči prírodnému prostrediu tak senzibilne, ako tí, ktorí vieme, že zem, vodu a vzduch, ktoré sú okolo nás máme požičané od našich detí, vnúčat a ďalších generácií potomkov.

Aj tých pragmatickejšie nastavených vnímajúcich devastáciu životného prostredia ako prirodzený proces či daň súvisiacu s technickým a technologickým napredovaním ľudstva, čas od času však tento benevolentný prístup dobehne.

V úvahe na túto tému sa pokúsime identifikovať príčiny, prečo stále existuje početná skupina obyvateľov, ktorí vedome deštruktívne pôsobia na základy nášho spoločného domova, ktorý zatiaľ nemá obytňú alternatívu.

Každý z nás sa môže ocitnúť v situácii, keď musí alebo chce uhasiť smäd vodou z prameňa či potoka. Keď sa potrebuje nadýchnuť z plných pľúc bez ohľadu na to, či je práve v Ružomberku, Žiline, Bratislave alebo na Chopku, Jánskej doline či na Blatách. Keď si len tak chce ľahnúť do trávy a zabudnúť na všetko, čo ho limituje a kvári medzi štyrmi stenami. Každému z nás vzhľadom na kolobeh života, bude ukončený nájom týchto spoločne užívaných hodnôt a preberajúci sa budú pýtať, prečo ich preberajú v stave nevhodnom pre plnohodnotný život. Na tento typ otázok neodpovedá jednotliviec, odpoveď je vecou generácie a prípadný rozsudok bude vynesený nad ľudstvom bez individuálnych výnimiek.

Má však zmysel zamýšľať sa nad dôsledkami, ak nevieme, alebo čo horšie nechceme poznať príčinu?

Nevieme, do akej miery je preto vôbec zmysluplné poukazovať na skutočnosti, že dnes si už Ľubelské deti len ťažko nájdú bezpečné miesto na hry vo vrbinách nad ovocinárskou záhradou či na brehoch Kľačianky. Ešte pred niekoľkými mesiacmi si naopak mohli bezpečne a v klude užívať nepatričný komfort tam, kde rozhodne nepatrí, a to posedením na sedacej súprave vyhodenej do priekopy na pahorku známom pod menom Ratajky.

Pýtať sa, kto sú títo environmentálne negramotní jedinci, schopní pri existencii zberných dvorov určených na veľkorozmerný a stavebný odpad vyviezť desiatku ojazdených pneumatík do krovísk tesne vedľa jedného z najkrajších prírodných zákutí našej obce ovocinárskej záhrady, by sa mali pýtať orgány a inštitúcie zamerané na reštrikciu. My všetci ostatní by sme sa mali pýtať, prečo sa v nich prejavuje táto úchylka robiť niečo proti zaužívaným pravidlám či platným nariadeniam na úrovni obce alebo dokonca až v rozpore so všeobecne platnou legislatívou. Čo ich núti k týmto prázdny gestám, ako napríklad vyviezť kus nábytku na najvyšší terénny bod medzi Ľubelou a Liptovskými Kľačanmi a nie na rovnako vzdialený zberný dvor, ak disponujú vozidlom a tento odpad po oveľa kvalitnejšej vozovke s rovnakými alebo nižšími nákladmi dokážu odovzdať kompetentným napr. na zbernom dvore pri čerpacej stanici Jurki.

Prečo sú medzi nami ľudia, ktorých environmentálna nezrelosť môže spôsobiť až veľmi vážne poranenia s možnými trvalými následkami? Prečo napíť sa z Kľačianky, ako bolo bežné v časoch starých otcov, vzhľadom k tomu, čo v nej tečie, je dnes pokusom o samovraždu? Vyriešenie tohto problému nie je jednoduché, pretože prekonáva finančné možnosti obce. No obavy rodičov, že dieťa sa v nestráženej chvíli rozhodne hrať na brehu či dokonca v toku tohto potoka, možno potlačiť už správaním a konaním občanov na lokálnej úrovni. Stačí tak málo, len si uvedomiť možné riziká svojho konania na zdravie či život tých, ktorí si tieto riziká ešte s dostatočnou vážnosťou neuvedomujú.

Podcenením závažnosti možných následkov aktivované riziká zo strany anonymného spoluobčana následne znamená pre rodiča neľahkú úlohu vysvetliť dieťaťu, že tých niekoľko chirurgických stehov na rozrezanom chodidle bolo zapríčinených niekým zo susedov, kto si Kľačianku mylil so sklád-

kou skleneného odpadu. Prečo potok, v ktorom ešte pred rokmi bosonohí starí rodičia bezstarostne chytali pstruhy a raky, je dnes mŕtvou stokou plnou nebezpečných sklenených črepov?!

Všetky uvedené, ale aj iné delikty, nielenže vzhľadom k našej stále vyššej formálnej vzdelanosti nie sú na ústupe, ale majú skôr tendenciu gradovať so stále vyššou frekvenciou tohto typu priestupkov. Podstata riešenia problému nie je obsiahnutá v objeme, či kvalite získaných vedomostí z problematiky ochrany životného prostredia. Deje sa tak preto, lebo environmentálne povedomie jedinca má aj druhú oveľa významnejšiu zložku, ako sú vedomosti nadobudnuté vzdelávaním. Tou zložkou je environmentálna výchova. Práve príklad rodičov, ich správanie a konanie je príkladom pre ich potomkov, ako sa zodpovedne alebo nezodpovedne budú správať k nášmu životnému prostrediu v dospelosti. Bolo by naivné veriť v to, že dieťa, ktoré sedelo vedľa rodiča, keď vyvážal odpad na divokú skládku, bude po založení vlastnej rodiny v tomto zmysle uplatňovať iné vzorce správania.

Potešiteľným je fakt, že zvlášť občania žijúci vo väčších mestských aglomeráciách majú pre nedostatok podnetov zo živej prírody vo svojom bezprostrednom okolí tendenciu viac vplývať na svoje deti pri objasňovaní jej blahodarného vplyvu na naše fyzické a psychické zdravie. My, ktorí vnímame relatívne neporušenú prírodu vidieka ako každodennú realitu, môžeme žiť v presvedčení, že je to nemenný stav, ktorý netreba ovplyvňovať, pretože všetko, čo v tomto smere spôsobíme či poškodíme, má schopnosť spontánnej regenerácie.

Aby sme sa mohli inšpirovať príkladom, ktorý je založený na inej kultúre, v rámci ktorej na rozdiel od tzv. západnej civilizácie sú uznávané iné kritériá rozvoja spoločnosti ako kvantitatívne ukazovatele vývoja hrubého domáceho produktu, musíme vstúpiť do rozprávky. Rozprávky, v ktorej vzdelanie a výchova sú neoddeliteľné siamské dvojčatá, ktorých matkou je rodina a otcom škola.

Za siedmimi horami, za siedmimi riekami a možno aj moriami je krajina vychádzajúceho slnka. V tejto zázračnej krajine malé princezné a princovia v predškolskom veku sa na prevzatie kráľovskej koruny nepripravujú vybičovými vášňami rodičov, ktoré z ich ratolestí tromfne zvyšok skupiny prvým namemorovaným anglickým slovíčkom. Dokonca ani v rannom školskom veku nie je dôležité, aby uspeli v rôznych testoch a súťažiach zo zložitých matematických úloh. Také stresujúce zážitky vôbec neabsolvujú. Majú čas, ježibaba súťaživosti a konkurencie ako predsedníčka výberovej komisie na kráľovský trón ich tak či tak dobehne, ale v dospelosti, keď si uvedomia zmysel tejto súťaživosti, keď budú poznať jej nevyhnutnosť, ale hlavne ovládať jej zlovestné čary, ktorými dokáže opantať nielen nedostatočne pripravených jednotlivcov, ale celú spoločnosť.

Práve preto sú malí princovia a princezné staršími rodu vedení ku pochopeniu vzťahu človeka a prírody, ako si vzájomne neubližovať, ako sa vzájomne podporovať, aby sa vyvíjali bez toho, aby to bolo na úkor toho druhého. Porozumenie pre nutnosť harmónie medzi požiadavkami človeka a možnosťami prírody je to, čo ľudí tejto krajiny

sprevádza ďalším životom. Aj preto si na rozdiel od nás vážia každú hrst' ornej pôdy, lebo v nej obsiahnutými mikroorganizmami je živá a sama dáva potravu, čo znamená život. Nikomu z tejto rozprávkovej krajiny ani nenapadne pôdu len tak z rozmáru a hlúposti ničiť či znečisťovať. Voda v tejto krajine je božstvom, ktorého zneuctenie splaškami či priemyselným odpadom je svätokrádež. Vnímajú to tak všetci, pretože v zásadách harmónie prírody a človeka vyrastajú všetky generácie tohto národa od nepamäti. Je to okrem medzigeneračnej harmónie založenej na absolútnom rešpektovaní a úcte k seniorom druhý najvýznamnejší atribút hodnotového rebríčka tejto šťastnej krajiny. Až na zanedbateľné výnimky celá spoločnosť je stotožnená s týmito hodnotami a úplne prirodzene sa denne usiluje o dosiahnutie a stabilitu harmonického vzťahu človek – človek, ako aj človek – príroda.

Deje sa tak na základe poznania, že primárnou úlohou rodiny a školy vo vzájomnej synergii je formovať osobnosť dieťaťa výchovou, a tým jeho stotožnenia sa s celospoločensky uznávanými hodnotami, morálnymi a etickými zásadami. Až takto

naformátovanému „disku“ má zmysel inštalovať databázu informácií nadobúdaných prostredníctvom vzdelávania.

Niekde tu sme v tzv. západnej civilizácii uchopili problém z opačného konca. Na čo je slovenskému predškólakovi dobrá základná znalosť angličtiny, ak mu v nej, ani v slovenčine nikto v rodine alebo v škole do morálnej výbavy nevložil prikázanie, že odpadky nepatria pod seba? Čo z päťročného genálneho fyzika, ktorému môžu konkurovať len titulované vedecké osobnosti, ak ako formálne vzdelaný dospelý človek bude v oblasti medziľudských vzťahov diagnostikovaný ako ťažký sociopat, vyjadrujúci sa o zvyšku spoločnosti, ktorá nie je súčasťou jeho sociálnej bubliny, ako o dezolátoch, spodine, lúze a podobne?!

Nebolo by dobre v rodine aj v škole odskočiť si čas od času na skusy do rozprávky?! Možno tým dáme šancu našim potomkom obývať naďalej túto nádhernú planétu a nie ju „vybývanú“ opustiť, a uchádzať sa narýchlo o azyl niekde v nekonečných priestoroch vesmíru?

-sm-

PRÁVNE AFORIZMY

§ Netreba zabúdať, že proti výroku
....posledného súdu sa nebude dať odvolať.

§ So zákonom si nezahrávaj,
....radšej si kúp basu.

§ Rovnosť pred zákonom môže byť
....až niekedy, keď nebude rovnejších.

§ Na basovú nôtu môžete hrať,
....aj keď nemáte hudobný sluch.

§ Niet trestu bez zákona,
....ale na to sa nespoliehaj.

§ Spravodlivosti do očí nehľaď,
....aby si neoslepol.

-bko-

Kde získať informácie v prípade výpadku distribúcie elektriny?

Vážení občania, v prípade výpadku distribúcie elektriny môžete kedykoľvek kontaktovať poruchovú linku Stredoslovenskej distribučnej, a. s. (SSD), ktorá je dispozícií non-stop na tel. čísle: 0800 159 000
Ďakujeme!

V skratke

Ocenenie pre Mariku Kubíkovú

V nedeľu 7. 1. 2024 bola udelená Cena primátora Mesta Liptovský Mikuláš Jána Blcháča našej obyvateľke Marike Kubíkovej. Srdečne blahoželáme!

Ples obce

Keď sa stretnú skvelí ľudia na Plese obce Lubeľa 3. 2. 2024. Ďakujeme za prejavenu dôveru.

Diskutovali sme so školákmi

O obci, práci v samospráve a ako funguje vzťah občan – obec sme 20. 3. 2024 diskutovali so žiakmi 6. ročníka našej základnej školy, ktorí nás navštívili v rámci občianskej výchovy.

Mladí majú záujem o dianie v obci

Rada mládeže sa 22. 3. 2024 stretla so starostom obce, kde spoločne zhodnotili činnosť a naplánovali aktivity, ktoré budú robiť v tomto roku.

„Aktivity našich mládežníkov skvele dotvárajú spoločenský život v našej obci a dnes sme aj dobre podiskutovali o dianí a rozvoji Lubele. Je to veľmi dobré a vážim si, že mladí ľudia majú záujem o veci verejné a chcú napomáhať rôznymi aktivitami,“ zhodnotil starosta Lubele Erik Gemzický.

Defibrilátor je už v exteriéri

Pomáhame šetriť drahocenné sekundy pri záchrane života do príchodu záchranných zložiek.

Automatický externý defibrilátor (AED), ktorý môže pri ohrození života použiť aj laik, je už na verejne dostupnom mieste prístupný nepretržite 24 hodín denne.

Umiestnili sme ho pri vchode do kultúrneho domu v centre našej obce a je monitorovaný kamerovým systémom.

Skrinka je uzamknutá, na otvorenie stačí zadať kód, ktorý vám oznámi na tiesňovej linke, keď budete volať kvôli rýchlej zdravotníckej pomoci. Potom môžete defibrilátor zo skrinky vybrať.

Prístroj určený na prvú pomoc pri strate vedomia či zástave srdca bude vedieť použiť aj bežný občan.

Defibrilátor záchrancu naviguje, ako správne resuscitovať, a keďže analyzuje pacientov stav, v prípade potreby sám použije elektrický výboj.

Všetci veríme, že tento prístroj nebude musieť byť nikdy použitý.

Ďakujeme školákovi za výzdobu

Naši školáci nám opäť pred Veľkou nocou vyzdobili priestor pred Kultúrnym domom.

ĎAKUJEME

Čistá dedina

Pred sviatkami nám už Ján Chudoba z OZO, a. s. zametá ulice našej obce. Foto: ozo

Učitelia, zaslúžite si uznanie

28. marca si každoročne pripomínáme výročie narodenia J. A. Komenského a tento deň je aj dňom, ktorý patrí našim učiteľom. A podľa nás aj všetkým pracovníkom v školstve.

Deň učiteľov si vedenie obce Ľubľa pripomenulo deň skôr a srdečne poďakovalo našim pedagógom, ale aj všetkým ďalším pracovníkom v našej Základnej škole s materskou školou. Starosta obce Erik Gemzický každému zamestnancovi osobne poďakoval za neľahkú a zodpovednú úlohu, ktorá si práve v dnešnej dobe zaslúži spoločenské uznanie a vďaku.

Úspechy Adriána Kubíka

Uznanie za reprezentáciu obce Ľubľa starosta obce Erik Gemzický udelil 11. apríla 2024 Adriánovi Kubíkovi, ktorý dosiahol výborné športové výsledky. Stal sa strieborným majstrom Slovenska v disciplíne Slalom a Majstrom Slovenska U18.

Adrián, v mene celej obce Ti srdečne blahoželáme a prajeme ešte veľa športových úspechov!

P.S.: Ako športovci sme si štrngli nealkom šampanským.

Vysadili sme stromčeky na cintoríne

Priaznivé počasie v piatok 26. apríla 2024 využili poslanci Obecného zastupiteľstva v Ľubeli spolu so starostom obce, kontrolórkou obce a zamestnancami Obecného úradu Ľubľa na výsadbu stromčekov na miestnom cintoríne. Približne 60 stromčekov poskytlo Ministerstvo životného prostredia SR v nadväznosti na reklamáciu, keďže niektoré vysadené stromčeky vysychali. Veríme, že aj táto brigáda prispela ku skultúrnemu miesta posledného odpočinku našich obyvateľov.

Polárna žiara

Zachytili ste objektívom aj vy 11. mája 2024 polárnu žiaru nad našou obcou? Takto ju zachytil Peter Kubík.

Pani riaditeľka, všetko najlepšie!

Pred časom naša pani riaditeľka Iveta Kališová oslávila životné jubileum a medzi gratulantmi sme nemohli chýbať.

„Veď nie málo rokov pôsobí v našej Základnej škole s materskou školou, škola je plne funkčná a môžem pochváliť spoluprácu medzi školou a obcou. Pani riaditeľke ešte aj toto formou želim veľa zdravia, radosti zo života a odhodlania v aktivitách, ktoré plánuje,“ povedal starosta obce Erik Gemzický.

Ďalšie úspechy Tomáša Ondrejčka

Na medzinárodnej súťaži Česka, Slovenska a Rakúska v kulturistike vo federácii NABBA získal prvenstvo.

Štartoval v kategórii Men III, kde zvíťazil a nominoval sa na Majstrovstvá sveta v Linz, kde štartoval 15. júna 2024. A stal sa vicemajstrom sveta!

Srdečne gratulujeme a nech sa darí aj naďalej!

Celookresná súťaž mladých hasičov Plameň

V sobotu 8. júna sme hostili územnú súťaž celoštátnej hry Plameň. Súťaže sa zúčastnilo 9 kolektívov

mladých hasičov a 6 kolektívov hasičskej prípravy.

LUBELSKÉ NOVINY – informačný občasník pre občanov. XVII. ročník. Vydáva: Obec Ľubela, Ľubela 346, 032 14. IČO: 00 315 567. Tel.: 044/5593246, email: lubela@lubela.sk, web: www.lubela.sk. **Redakčná rada:** PhDr. Mgr. Mariana Magerčiaková, PhD., MPH, MBA (predsedníčka redakčnej rady), Ing. Erik Gemzický, PhD., MBA, Mgr. Jana Mlynarčíková, JUDr. Branislav Kubík - Ondřík, doc. Ing. Stanislav Morong, PhD., Mgr. Erika Miklášová. Vydavateľ nezodpovedá za obsah reklamy a inzercie. **Evidenčné číslo** v MK SR: EV 5454/16. ISSN: 2453-9791. **Vytlačil:** REPROservis v náklade 470 výtlačkov. **Distribúcia** vlastná. **Periodicita vydávania** dvakrát ročne **Vydanie:** júl 2024.